

τσιαῦτα παρ' αὐτῆς ἐγχειρισθεὶς κρίνειν τε καὶ κανονίζειν, ὃν δὲ καὶ τηρήσει διὰ βίου ὡς διάγνωσιν φιλόανθρωπον καὶ διακριτικὴν συγκατάβασιν, δεῖ γὰρ τῶν ἔνδον καὶ τῶν αὐτοῦ σαρκῶν καθάφασθαι καὶ τὴν κάκωσιν περὶ τὰ αὐτοῦ μέλη ἐπιθεῖναι, ἡμεῖς δὲ διὰ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου τε καὶ τοῦ χρόνου φυσίωσιν διεκρίναμεν εἰς τὰ περὶ αὐτὸν καὶ μόνον τοῦτον κανονισθῆναι εἰς τὰ ἔξωθεν, ἐπεὶ ὅτι τὰς ἑαυτοῦ σάρκας καὶ τὰ αἵματα καταδαπανῆσαι τε καὶ κενῶσαι ὀφείλει ἀνθ' ὧν παρανόμων φόνων αἷτιος γέγονεν, ἀκουσάτω τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, λέγοντος ἀριδύλως: „ἐφόνευσας; μαρτύρησον, ἢ τὰ ἰσαδυναμοῦντα τῷ μαρτυρίῳ ποιήσον“ οὕτω γὰρ κανονίζονται οἱ αἷτιοι γενόμενοι φόνου, ὡς ἀντὶ τῆς ζωῆς, ἧς ἄλλοις ἐστέρησαν, τῆς ἑαυτῶν ζωῆς ἀφειδῆσαι καὶ τὰ ἑαυτῶν μέλη νεκρῶσαι καὶ κατακαῦσαι. ἡμεῖς δὲ διὰ συγκατάβασιν διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ διεκρίναμεν φιλανθρωπότερον κανόνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὃν καὶ ὀφείλει κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην πληρῶσαι ἀόκνως, εἴ γε μέλει αὐτῷ τῆς ἰδίας φυγῆς καὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, ὃ δὴ καὶ ἐκπληρώσας θαρραίτω, τῷ ἐλέει θεοῦ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτοῦ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἐπιτυχεῖν καὶ συγχωρήσεως ἀξιωθῆναι παρὰ θεοῦ εἰς οὗς αἷτιος γέγονε φόνους· εἰ δὲ ἀπειθήσει κατὰ τι, καὶ οὐ κατὰ πάντα ἐκπληρώσει τὸν δοθέντα αὐτῷ κανόνα, ἀλλ' ὑπεκρίθη τὴν ζήτησιν διὰ τὸ εὔρειν τὴν τοῦ ἀφορισμοῦ συγχώρησιν, γινωσκέτω, ὡς καὶ ἀσυγχώρητος ἔσται καὶ ὑπὸ τῷ κατ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέν ἐπιτίμιον, καὶ τὸν τῶν φόνων λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἀποδώσει θεῷ, καὶ κριθήσεται ἐπὶ τοῦ κοινοῦ θεάτρου ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, ὀφείλει τὸν δοθέντα αὐτῷ κανόνα πληρῶσειν, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ συγχώρησις ἢ μετ' αὐτοῦ †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLXX. 6910 (1401) 20. octobris. ind. X.

Patriarcha irritum facit pactum, quo monachi Periblepti vendiderant hortum.

† Ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν εὐαγγελίῳ φησὶν: „εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτιῶν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφρασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.“ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν

ἄλλων ἀμαρτημάτων συμβαίνοιν ἴσοι τις ἂν οἷς ἐν γράμμασι καὶ ἀπει-
 λαῖς μόνον προухώρησε τὰ τῆς τιμωρίας, καὶ μὴ εἰς ἔργον ἐξέβη τά
 γε τῆς ἀπειλῆς. τούτων γὰρ τάχ' ἂν τις καὶ καταφρόνησεν, οἷς δὲ γε
 πολλή μὲν ἦ ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἱερῶν νόμων ἐξήρτηται ἀπειλή,
 πάρεστι δ' εἰς ἔργον ἐκβάνα, κἀνταῦθ' ἀριδῆλως ὄραν τὰ τῆς ἀπει-
 λῆς καὶ θεηλάτου πληγῆς, ἴσμεν πειραθέντας τοὺς περὶ ταῦτα κατα-
 φρονητάς, τούτοις οἱ μετὰ ταῦτα θῆπου περιπεσόντες, πρόφασιν οὐκ
 ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν, τὸ τοῖνον τὰ ἱερά νοσφίζεσθαι καὶ
 καπηλεύειν καὶ παρακερδαίνειν ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδιοποιεῖσθαι ἡλίκον
 σφάλμα ἐστὶ, καὶ ποίας ἔργῳ καταδίκης τετύχηκε, καὶ ὅπως ἀποτό-
 μου τῆς θεηλάτου ὀργῆς ἐπειράθησαν οἱ τοῦτο τετολμηκότες, οὐδένα
 οἶμαι τῶν ὁπάντων ἀγνοεῖν τὸ κατὰ τὸν Ἄνανιαν καὶ Σάμπειραν
 προχειριζομένους ἱερὸν σύγγραμμα, καίτοι κάκεινο εἴ τις τοῖς νῦν παρὰ
 τινῶν τολμημένοις παραβαλεῖν ἐθελήσειε, χαλεπώτερα πάντως ἐκείνου
 ταῦτα εὐρήσει, ἐκεῖνοι γὰρ εἰ καὶ τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὅμως ἐξ ὧν αὐ-
 τοὶ προσήγαγον, ἐνοσφίσαντο, καὶ ἦν αὐτοῖς πάντως εἰς τινα σκῆψιν
 καταφυγεῖν, εἰ καὶ μὴ προσήκουσαν, μηδὲ εὐλογον, ὡς ἐκ τῶν ἰδίων
 καὶ τῶν πρὸ μικροῦ προσόντων αὐτοῖς προσυπεκράτησαν· ἀλλ' οὕτω
 καὶ τούτων ἔχόντων, ἐκ τοῦ ἀποστολικοῦ ἤκουον στόματος· „οὐχί
 μένον σοὶ ἔμνε; τίνας χάριν μετὰ τὸ δοῦναι παρεπεκράτησας;“ καὶ
 ἅμα θανάτῳ κατέκρινεν ἀμφοτέρους, μηδὲ πρὸς βραχὺ τῆς δίκης ἀνα-
 σχομένης, μηδὲ τινος χώρας αὐτοῖς εἰς μίστανοίαν δοθείσης. ἀλλ' ἐν
 τῷ παρόντι οὕτως ἐφιλονείκησάν τινες κάκεινους ὑπερβαλέσθαι, καὶ
 ἐπὶ τοσοῦτον ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, ὡς καὶ τὰ παρ' ἄλλων
 ἀνατεθέντα καὶ ἀφιερωθέντα θεῷ ἀρπάζοντες καὶ ἰδιοποιούμενοι καὶ
 σὺναλλάγματα καὶ πράξεις καὶ συμφωνίας περὶ αὐτὰ συνιστᾶν ἐπι-
 χειροῦντες οὐ φρίττομεν, ἀλλὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας κατα-
 φρονοῦμεν θεοῦ, καὶ τοῖς προλαβοῖσι παραδείγμασιν οὐ σωφρονίζομεν
 ἑαυτούς. πρὸς οὖν τί ταῦτά μοι εἴρηται; οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ
 βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ εἰς ἕνομα τιμωμένῃ τῆς πανυπερ-
 ἄγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένη τῆς Ἡερι-
 βλέπτου ἐνασκούμενοι μοναχοί, εἰς χρείαν τινὰ καταστάντες πρὸ χρό-
 νων, δίχα γνώμης ἐπισκοπικῆς, ἐκτός κανονικῆς διαγνώσεως, χωρὶς
 ὕλως συνοδικῆς ἐξετάσεως ἀπέκοψαν ἓνα τῶν ἀφιερωμένων τῇ μονῇ
 κῆπον, κτῆμα ἀκίνητον, θεῖον καὶ ἱερὸν, καὶ ἐξέδοντα αὐτὸν πρὸς τὸν

τότε οικείον τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἁγίοις, κ̅βρ Γεώργιον Τριακόντάφυλλον τὸν εὐνοῦχον, τὸν νῦν μοναχὸν κ̅βρ Γαλακτίωνα, συμφωνήσαντες ἀνακάμπτειν αὐτὸν μετὰ καιρὸν εἰς τὴν μονήν, ὑφείλουσαν ποιεῖν κατ' ἔτος λειτουργίας ἰβ' ὑπὲρ τῆς φυγῆς αὐτοῦ καὶ ζῶντος καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον ἀδιακόπως, ἕως ἂν ἴσταται ἡ μονή. ἐξ ἐκείνου τοίνυν ἐννέα καὶ ἐπέκεινα χρόνων παρελθόντων, κατέχει αὐτὸν ὁ ῥηθεῖς κ̅βρ Γαλακτίων, καὶ τὰς προσόδους αὐτοῦ ἰδιοποιεῖται, τῇ τοιαύτῃ παρανόμῳ καὶ παρὰ κανόνας πράξει ἐπερειδόμενος, ὅπερ εἰς γνῶσιν ἐλθὼν τῆς ἡμῶν μετριότητος οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἔσης ἐνέπλησεν αὐτὴν τῆς πικρίας ἄμα καὶ λύπης κατὰ τε τῶν τοῦτο διαπραξαμένων, κατὰ τε τοῦ ταῦτα καταπραγματευσαμένου· οὔτε γὰρ οἱ μοναχοὶ ἄδειαν εἶχον τοιοῦτον παράνομον συστήσασθαι συνάλλαγμα, οὔτε μὴν ὁ ῥηθεῖς Τριακόντάφυλλος ἐνοχός ἐστι μικρᾷ καταδίκη, θεοκάπηλος ἔργοις γενόμενος, εἴτε γὰρ ἐνεχύρανσιν εἴποι τις τοῦτο, πάντως οἱ γε καρποὶ εἰς τόκον καταλογηθήσονται, οὐ τί ἀσεβέστερον γένοιτ' ἂν ἀπὸ τῶν θείων καρπιζέσθαι καὶ τόκους καὶ πλεονασμοὺς ἀπαιτεῖν καὶ καθαρπάζειν τοὺς μηδὲ τοῖς ὁμοφύλοις τὸ ἀργύριον ἐκτοκίζειν προστεταγμένους; εἰ δὲ πρᾶσιν αὐτό τις εἶναι δισχορίσαιο, καὶ οὕτω παρὰ κανόνας αὐτὴν καὶ παράνομον εὐρήσει· φησὶ γὰρ ὁ λη' κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων· „πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ ἐπίσκοπος ἐχέτω τὴν φροντίδα, καὶ διοικεῖτω αὐτὰ, ὡς τοῦ θεοῦ ἐφορῶντος, μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτὸν σφτεριζέσθαι τι ἐξ αὐτῶν ἢ συγγενέσιν ἢ ἰδίοις τὰ τοῦ θεοῦ χαρίζεσθαι· εἰ δὲ πένητες εἴεν, ἐπιχορηγεῖτω ὡς πένησιν, ἀλλὰ μὴ προφάσει τούτων τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀπεμπολεῖτω.“ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ζ' συνόδου κανὼν φησιν· „εἴ τις ἐπίσκοπος εὐρεθεῖη ἢ ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτουργίων τοῦ ἐπισκοπέου ἢ τοῦ μοναστηρίου ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα ἢ ἐτέρω προσώπῳ ἐκδιδοὺς, ἄκυρον εἶναι τὴν ἐκδοσιν, κατὰ τὸν προρρηθέντα ἀποστολικὸν κανόνα“, καὶ μετὰ τὸ αὐτὸν ἐκθεῖναι φησιν, „εἰ δὲ προφασίζοιτο ζημίαν ἐμποεῖν καὶ μηδὲν πρὸς ὕνησιν εἶναι τὸν ἀγρὸν, μηδ' οὕτω τοῖς κατὰ τόπον ἀρχουσίην ἐκδιδόναι τὸν ἀγρὸν, ἀλλὰ κληρικῶς ἢ γεωργῶς· εἰ δὲ πανουργία πονηρᾷ χρῆσαιντο, καὶ ἐκ τοῦ γεωργοῦ ἢ τοῦ κληρικοῦ ὠνήσεται ἄρχων τὸν ἀγρὸν, καὶ οὕτως ἄκυρον εἶναι τὴν πρᾶσιν καὶ ἀποκαθίστασθαι ἐν τῇ ἐπισκοπέῳ ἢ τῷ μοναστηρίῳ· καὶ ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος τοῦτο ποιῶν ἐκδιωχθή-

σεται ὁ μὲν ἐπίσκοπος τῆς ἐπισκοπῆς, ὁ δὲ ἡγουμένος τοῦ μοναστηρίου, ὡς διασκορπιζόντες κακῶς, ἀ οὐ συνήγαγον.“ συνφθὰ δὲ τοῦτοις καὶ ὁ τῆς ἐν Καθα(γένῃ) κς' κανῶν φησιν, „ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα πρᾶγμα ἐκκλησιαστικὸν μηδεὶς πιπράσῃ, ὕπερ πρᾶγμα εἰς προσόδους μὴ ἔχη, καὶ πολλή τις ἐπέγει ἀνάγκη, ταῦτο ἐμφανίζεσθαι τῷ πρώτῳ τῆς ἐπαρχίας καὶ μετὰ τοῦ ὠρισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκόπων βουλευέσθαι, τί δεῖ πράξαι· εἰ δὲ τασαύτη ἐπέγει ἀνάγκη τῆς ἐκκλησίας, ὡς μὴ δύνασθαι πρὸ τοῦ πωλεῖν βουλευέσθαι, κἂν τοὺς γειννιῶντας εἰς μαρτυρίαν καλέσει ὁ ἐπίσκοπος, φροντίζας ποιούμενος τοῦ ἀποδείξει τῇ συνόδῳ πάσας τὰς συμβάσας τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ περιστάσεις, ὅπερ εἰ μὴ ποιήσῃ, ὑπεύθυνος τῷ θεῷ καὶ τῇ συνόδῳ φανῇ ὁ πιπράσκων καὶ ἀλλότριος τῆς οἰκείας τιμῆς.“ καὶ ὁ μὲν προρρηθεὶς κανῶν ὅλως ἀπαγορεύει πρὸς ἄρχοντας ἐκδοθῆναι κτῆμα ἐκκλησίας ἢ μοναστηρίου ἀκίνητον, κἂν οἰκονομῶν χρησάμενοι οἱ ἄρχοντες κληρικῶν μὲν τινα ἢ λαϊκῶν προβάλλωσιν ἀγοράσαι αὐτό, φωραθῶσι δὲ ἄρχοντες ἐξ ἐκείνων τὸ κτῆμα δεξάμενοι, ἀναλαμβάνειν τὸ κτῆμα τὸ μοναστήριον πάλιν παρακελεύεται, κάκεινος δὲ καὶ ὁ ῥηθεὶς μετ' αὐτὸν τοὺς ταῦτα ποιόντας, εἴτε ἐπίσκοποι εἴεν, εἴτε ἡγουμένοι, τῆς οἰκείας τούτους ἀλλοτριῶσι τιμῆς. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ λγ' τῆς αὐτῆς „ὁμοίως ἤρεσέ φησιν, ὥστε τοὺς πρεσβυτέρους παρὰ γνώμην τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπισκόπων πρᾶγμα μὴ πιπράσκειν τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἧ' καθιέρωνται, ὃν τρόπον καὶ τοῖς ἐπισκόποις οὐκ ἔξεστι πιπράσκειν χωρία, ἀγνοούσης τῆς σεβασμίου ἢ τῶν οἰκείων πρεσβυτέρων, μὴ οὐσης τοίνυν ἀνάγκης, μηδὲ ἐπισκόφῳ ἐξείναι καταχρήσασθαι πρᾶγματι“ ὁ δὲ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ιε' κανῶν φησιν „περὶ δὲ τῶν διαφερόντων τῷ κυριακῷ, ὅσα ἐπισκόπου μὴ ὄντος πρεσβύτεροι ἐπώλησαν, ἀνακαλεῖσθαι τὸ κυριακόν, ἐν δὲ τῇ κρίσει τοῦ ἐπισκόπου εἶναι, εἴπερ προσήκει ἀπολαβεῖν τὴν τιμὴν, εἴτε καὶ μὴ, διὰ τὸ πολλάκις τὴν εἴσοδον τῶν πεπραμένων ἀποδεῶσθαι αὐτοῖς τούτοις πλείονα τὴν τιμὴν“. καὶ οὐχ οἱ μὲν θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες οὕτως, οἱ δὲ φιλευσεβεῖς νόμοι ἄλλως πως, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὅμοια τοῖς θεοῖς καὶ ἱεροῖς κανόσι διαγορεύουσι. φασὶ γὰρ ἐπὶ λέξεως οὕτως „οἱ εὐαγεῖς οἴκοι, μὴ εὐποροῦντες ἀλλάχθῃεν πληροῦν τὰ δημόσια, καλῶς πωλοῦσι καὶ κτήρεις ὑπ' ὄψιν τοῦ μητροπολίτου, συνόντων αὐτῷ τῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν· τότε δὲ τὰ ἀκίνητα ἐκκλησιαστικὰ ἐκποιεῖσθαι, ὅταν μὴ ἦ παντελῶς κινητά.“

καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ φησιν „ὁ ἐπὶ παρανόμῳ συνάλλαγματι διδοὺς ἀναγωγὴν οὐκ ἔχει εἰς τὸ ἀναλαβεῖν τὸ δοθέν.“ καὶ πάλιν ἄλλοθι „ἂν δὲ παρὰ τὰ διηγορευμένα ἡμῖν συνάλλαγμα τι γένηται ἐπὶ τοῖς διαφέρουσι πράγμασι κινητοῖς τε καὶ ἀκινήτοις ἐνὶ τῶν εὐαγῶν οἴκων, ἀναδίδουσθαι τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τὸ πρᾶγμα, ἐφ' ᾧ τοιοῦτόν τι (παρη)- κολούθησε μετὰ τῶν μέσου χρόνου καρπῶν, μεν(έτω) παρ' αὐτῇ τὸ τίμημα (ἢ) τὸ ἀντίδωρον ἢ τὸ ὑπὲρ ἀμείψεως ἢ ἄλλης οἰασοῦν αἰτίας αὐτῇ δεδομένον· εἰ δὲ δωρηθῆι πρᾶγμα ἐκκλησιαστικόν, καὶ αὐτὸ ἀναδίδουσθαι τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ μετὰ τῶν τοῦ μέσου χρόνου καρπῶν, μενέτω δὲ παρ' αὐτῇ τὸ τίμημα ἢ τὸ ἀντίδωρον ἢ τὸ ὑπὲρ ἀμείψεως ἢ ἄλλης οἰασοῦν αἰτίας αὐτῇ διδομένον· εἰ δὲ ὑποθήκη παρὰ ταῦτα δοθῆι, ὁ δανείστης τὸ ἐποφειλούμενον ἀπολλύτω, καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα τῷ εὐαγεί οἴκῳ ἀποδιδότω, οἱ δὲ τὰ συμβόλαια γράψαντες ἐπὶ τοιοῦτοις ταβουλλάριοι παρὰ τόνδε ἡμῶν τὸν νόμον διηνεκεὶ ἐξορία καταδικαζέσθωσαν.“ καὶ πάλιν πανταχοῦ καὶ διὰ πάντων οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι πράξεις προβαίνουσιν ἐν τοῖς διαφέρουσι τοῖς εὐαγέσι οἴκοις καὶ μοναστηρίοις ἀκινήτοις. ἐκ δὴ τῶν ῥηθέντων ἀπάντων ἀποδείκνυται καὶ παρὰ κανόνας καὶ παράνομος ἢ τοιαύτη πράξις καὶ συνάλλαξις, οὔτε γὰρ μετὰ συνόδου καὶ διαγνώσεως τῶν δώδεκα ἐπισκόπων προέβη ἐπὶ κρίσει καὶ τοῦ α' τῆς ἐπαρχίας, οὔτε ὅπως τι εἰδῆσει καὶ γνώμῃ ἐπισκοπικῇ, οὔτε τὸ κτῆμα ἀπρόσοδον ἦν, οὐδ' ἕτερον κινητὸν οὐ προσῆν τῇ μονῇ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀκίνητον ἐξεποιήθη, καὶ ὅτι ἐξεδύθη πρὸς πρόσωπον οὔτε κληρικοῦ οὔτε γεωργοῦ, ἀλλὰ, παρὰ κανόνας, ἄρχοντικόν, δι' ἃπερ ἅπαντα καταδικασθῆναι προσῆκε τὸν κύρ Γαλακτίωνα, ἀντιστρέφαι πρὸς τὴν μονὴν τὸ τε κτῆμα νομίμως τε καὶ κανονικῶς καὶ τὰς ἐπικαρπίας τῶν χρόνων, καθ' οὓς κρατεῖ αὐτὸ· συγκαταβάσει δὲ χρησαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν καὶ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς μάλιστα φροντίζουσα καὶ, τὸ ἀβαρὲς ἅμα τούτῳ περιποιουμένη, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται συνοδικῶς, λογαριασμοῦ ἀκριβοῦς γενομένου, πᾶν εἴ τι εὑρεθῆ ὅτι ἔλαβεν ὁ κύρ Γαλακτίων ἀπὸ τῆς ἐπικαρπίας τοῦ κήπου καθ' ἕτους χρόνους ἐκράτει αὐτόν, ἵνα διαβιβάζῃ αὐτὸ εἰς ὃ τίμημα ἔδωκε κατ' ἀρχάς· καὶ εἰ μὲν ὑπερβαίνει, ὃ ἔλαβεν, ἵνα ἀντιστρέφῃ τὸ πλεον τοῦ τιμήματος πρὸς τὴν μονήν, εἰ δὲ ἰσάζει, ἵνα ἀρκῆται, εἰ δὲ καὶ ἐλλεῖπει, ἵνα λαμβάνῃ τὸ λείπον ἀπὸ τῆς μονῆς· τὸν δὲ κῆπον ἀπὸ τῆς σήμερον λέγω καὶ ἀπο-

φαίνομαι κρατεῖσθαι καὶ δεσπόζεσθαι ὑπὸ τῆς μονῆς, ὡς αφισρωμένον καὶ ἴδιον κτῆμα αὐτῆς καὶ κακῶς μὲν καὶ παρὰ κανόνας καὶ νόμους ἀπροσπασθὲν αὐτῆς, καλῶς δὲ καὶ κανονικῶς τε καὶ νομίμως εἰς ταύτην ἐπαυελθόν. καὶ εἰ μὲν εὐγνωμόνως στέρξει ὁ κῦρ Γαλακτίων τὴν παροῦσαν διάγνωσιν καὶ συνοδικὴν ἀπόφασιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ μετ' εὐχαριστίας ὡς εὐεργετούμενος ἀρεσθῆ τοῖς δεδογμένοις περὶ τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων συνοδικῶς, εὐχῆς τε καὶ εὐλογίας φανήσεται ἄξιός· εἰ δὲ κατὰ τι ἀντεῖποι, ἢ εἴπερ ἐνοχλήσει τούτου ἔνεκεν τὰς θείας βασιλικὰς ἀκοὰς, καὶ ἐπήρειαν τούτου ἔνεκεν προξενήσει τοῖς μοναχοῖς καὶ τὴν τυχοῦσαν, ἔχει αὐτὸν ἢ μετριότης ἡμῶν ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς καὶ ἀδαιρέτου τριάδος βαρύτερον καὶ φρικώδη καὶ ἄλοτον ἀφορισμόν, μέχρις ἂν ἐπιστρέψῃ καὶ μετανοήσῃ ἐκ φυχῆς, καὶ πληρώσῃ κατὰ πάντα τὴν παροῦσαν συνοδικὴν διάγνωσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἣτις ἐγγράφως ἐκτεθεισα ἐπεδόθη τῇ ῥηθείσῃ σεβασμῆς μονῆ τῆς παναγίας μου τῆς Περιβλέπτου εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἀπολυθεῖσα ἐν ἔτει ς Ϟ ς, ἀπελύθη τῇ κ'. ἀλλὰ καὶ ὅσοι συνηγορήσωσιν αὐτῷ εἰς τὴν τοιαύτην παράνομον καὶ παρὰ κανόνας πράξιν, καὶ ἐπήρειάν τινα προξενήσουσι τοῖς μοναχοῖς, ἔχει καὶ αὐτοὺς ἢ μετριότης ἡμῶν ὑπὸ τὸν ῥηθέντα φρικώδη καὶ βαρύτερον ἀφορισμόν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἰ δ κ ω β ρ ῖ ω ἰ ν δ. ἰ †.

DCLXXI. (6910—1401) 1. novembris. ind. X.

Promissio Georgii Bastagarii.

† Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Βασταγάριος τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχασιν πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ λέγω, ὡς ἀπὸ τῆς σήμερον ὑπάρχω εἰρηνικός μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἀγαπῶ καὶ τιμῶ αὐτὸν ὁμοίως καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα καὶ τὴν νόμφην μου· εἰ δὲ ἀθετήσω τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχασιν καὶ πάλιν χωρήσω εἰς ὕβρεις καὶ ὀχλήσεις, ἵνα καταδικάζωμαι ἀπεκβαλεῖν μὲν εἰς τὸ δημόσιον ὑπέρυρα εἰκοσιπέντε, καὶ πανθάνω δὲ καὶ ἄλλην τιμωρίαν, ἣν ἂν διακρίνοι ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μόνον εἴπερ μοι παρ-

έχει ὁ ἀδελφός μου τὴν τιμὴν τὴν προσήκουσαν. μηνὶ νόεμβρίῳ
α'. ἰνδ. δεκάτης. †.

Σιγνον Γεωργίου
τοῦ Βασταγάρη.

DCLXXII. Sine anno.

Synodus hieromonachum Macarium constituit metropolitam Chersonis.

† Ματθαῖος, ἐλέφθεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης †.

† Ἐβράϊον ἐν ἀνθρώποις τὸ κακίας μεταλαβεῖν, τὸ δὲ ἀρετῆς μεταδοῦναι χαλεπὸν καὶ ἐπίπονον, αἰεὶ πάντως ἐφίστασθαι προσήκει τὸν πνευματικὸν διδάσκαλον τῷ ποιμνίῳ, ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλη οὐ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς ἄυλον φύσιν ἐστίν, οὐ δεῖ τὴν βλῆν ἐπιπλεῖον ἀκάθαρτον παροραῖν τὸν ἀύτως θεραπεύειν μέλλοντα τὰς φυχάς, ἀλλ' ἄγροπνον εἶναι προστάτην τοῦτον καὶ πρόμαχον, πρὸς σωτηρίαν αὐτὰς ἰθύνοντά τε καὶ διεξάγοντα. ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ ἀγιωτάτη τῆς Χερσῶνος μητρόπολις πάλαι τοῦ γνησίου ταύτης ἐστερήθη προστάτου, οὐκ ἔδει ταύτης ἐπὶ πολὺ τὴν ὀρφανίαν ἡμᾶς παριδεῖν, μεγίστη γὰρ ἂν ἐγένετο βλάβη τῷ τῆς ἐκκλησίας πληρώματι, ἀλλὰ τὸν πνευματικῶς τε καὶ θείως ὑπηρετήσοντα πρὸς τοῦτο καὶ πλείστα πρὸς οἰκοδομὴν αὐτῶν συντελέσοντα ἀναζητήσαι τε πάση σπουδῇ καὶ εὐρεῖν ψήφῳ τοίνυν τῆς θείας καὶ ἱερᾶς ὀμηγύρευος τῶν καθευρεθέντων ἱεροτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Γοτθίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Οὐγκροβλαχίας καὶ τοῦ Μήδειας, ἐχειροτονήθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος γνησίου μητροπολίτης καὶ ποιμῆν καὶ διδάσκαλος εἰς ταύτην τὴν τῆς Χερσῶνος μητρόπολιν ὁ τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ Μακάριος, καὶ τὸ ἐξῆς ὁμοίως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πράξεις τῶν ἀρχιερέων †.

DCLXXIII. Sine anno.

Patriarchae litterae datae ad Manuelem Comnenum, imperatorem Trapezuntis, de hieromonacho Simeone et de metropolita Alaniae.

† Περικύθητε συμπένθηρε τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εὐγενέστατε, ἐνδοξότατε, ἀνδρικότατε, φρονιμώτατε βασιλεῦ τῆς

Τραπεζοῦντος καὶ πάσης Λαζικῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθεινότατε υἱὲ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Μανουὴλ Μέγα Κομνηνῆ, χάριν, εἰρήνην,
 ἔλεος, ὑγίαν φυγῆς καὶ σώματος καὶ ἄλλο ἅπαν ἀγαθὸν καὶ σωτή-
 ριον ἐπεύχεται τῇ βασιλείᾳ σου ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντο-
 κράτορος. τὰ μετὰ τοῦ ἱερομονάχου σταλέντα γράμματα παρὰ τῆς
 βασιλείας σου εἰσῆχθησαν εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν καὶ μεγάλην σύνο-
 δον, συνήχθη γὰρ περὶ τούτου καὶ μίαν καὶ δις ἤδη καὶ τρίς, καὶ
 ὑπανεγνώσθησαν· εὐρέθη γοῦν πολλὴ δυσκολία καὶ δυσχέρεια καὶ με-
 γάλῃ ἀντιλογία, διότι αἱ ἔγραφες, παρὰ τὸν τύπον ἦσαν τὸν τεθέντα
 παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ παρὰ τὰ γράμματα τῆς βασιλείας σου,
 αἱ ἔγραφες πρότερον περὶ τοῦ Ἰβανίας, ἐν οἷς ἔγραφες· „τοῦτο μόνον
 παρακαλοῦμεν, ἵνα γένηται“. καὶ ἄλλοτε ποτε· „οὐ μὴ ζητήσομεν τοῦτο·
 διὰ ταῦτα πάντα πολλὰ ἐφάνη δυσχερές τε καὶ δύσκολον τὸ νῦν, τέως
 δὲ πολλῇ παρακλήσει καὶ ἀξιώσει συνεκατέβη καὶ κατένευσεν· ἡ θεία
 καὶ ἱερὰ καὶ μεγάλη σύνοδος διὰ τὴν φιλίαν καὶ ἀγάπην τῆς βασι-
 λείας σου καὶ διὰ τὴν καλὴν καὶ ἐπαινετὴν φήμην, ἣν ἔχει ὁ ἱερο-
 μοναχος καὶ πνευματικὸς, κῆρ Σιμεὼν, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ στοργὴν,
 ἣν ἔχετε πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἔλθῃ ἐδὸ, καὶ γένηται εἰς αὐτὸν κανονικῶς,
 ὅσον ἀξιῶτε, μόνον εἴπερ δώσει ἡ βασιλεία σου πληροφορίαν ἐγγρα-
 φον καὶ ἀσφάλειαν εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν καὶ μεγάλην σύνοδον,
 πλεον ποτὲ ἵνα μηδὲ περὶ προσώπου εἴπητε ἢ γράφητε τὸ τυχὸν πλεον
 ποτὲ, ἐπεὶ καὶ τοῦτο παρὰ τὴν κανονικὴν ἀκρίβειάν ἐστιν· ἐρχέσθω
 οὖν ὁδεος ἀπαραιτήτως μετὰ τὴν ἀνοιξίν, ἐπεὶ τεσσαρῶν μηνῶν διω-
 ρία ἐδόθη αὐτῷ, μετὰ τὸν μάρτιον, ἐν οἷς εἰ οὐκ ἔλθῃ, μέλλει ποιη-
 σαι ἡ σύνοδος, ὅσον ἐστὶ κανονικὸν εἰς ταύτην τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν.
 μηδὲν γοῦν προβάλλεσθε ἢ χρεῖαν ἐξόδου ἢ ἕτερον τι τῶν ἀπάντων,
 ἐπεὶ οὐδενὸς χρῆζομεν ἀπὸ τούτου. περὶ δὲ τοῦ Ἰβανίας θαυμάζομεν,
 πῶς ἐνόμισεν ἡ βασιλεία σου, ὅτι εἰς τὰ εἰσώμια οὐχ ἠττήθημεν,
 εἰς δὲ τὰ ἄκτω ἠττήθησόμεθα, ὑπέλαβες δὲ τοῦτο ἀγνοῶν ἡμᾶς καὶ τὸν
 ἡμέτερον σκοπὸν, οἱ πτωχοὶ μὲν ὁμολογοῦμεν, ὡς καὶ ἐσμέν καὶ ἐσό-
 μεθα, ὅσον δὲ ἀπὸ τοιούτου πόρου οὐ μόνον ἄκτω, ἀλλ' οὐδὲ εἰάν
 ἄκτακισχίλια ἦσαν, ἐμέλλομεν αὐτῶν ἀφασθαι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν ἀπε-
 στρεφόμεθα ταῦτα ὡς ὄφεις καὶ σκορπίους. περὶ δὲ τοῦ Ἰβανίας
 ἐπεὶ κακὴ φήμη καὶ λῆαν ἀπαΐδουσα πρὸς ἀρχιερωσύνην εἰσῆχθη δι'
 αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν Χριστοῦ, καὶ πολλοὶ δι' αὐτὸν κατεστράφησαν

καὶ ἐσκανδαλίσθησαν, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο συνοδικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα παραγένηται ἐνταῦθα, καὶ συνοδικῶς ἀποδύσῃται τὰ ἐγκλήματα, καὶ ἀποδείξῃ ἑαυτὸν ἀθῶνον, καὶ ἐὰν ἔπανέλθῃ μετὰ ἀθρωτικῶν συνοδικῶν γραμμάτων τῆς ἡμῶν μετριότητος, οἰκοδομηθήσονται καὶ ὅσοι ἐσκανδαλίσθησαν εἰς αὐτόν· ἐρχέσθω οὖν καὶ αὐτὸς μετὰ τὸν μάρτιον, τεσσάρων μηνῶν διωρίας αὐτῷ δοθείσης, ἧς παρελθούσης εἰ οὐ πρὸς τὴν σύνοδον ἀπαντήσῃ, ἔχει αὐτόν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀργὸν πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας συνοδικῆ διαγνώσει. λαβέτω δὲ καὶ τὰ σῶμια ὃ δοῦς ταῦτα. κύριος ὁ θεὸς φυλάξοι τὴν βασιλείαν σου ἄνοσον, εὖθρονον, ὑγια καὶ ἀνώτερον παντός ἀνιαροῦ συναντήματος †.

DELXXIV. (6910—1401) novembri. ind. X.

Lia diiudicatur.

† Ὁ οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Γεώργιος ὁ Μάμαλις, ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἐγκλήσιν ἐποιήσατο κατὰ τοῦ ἀυταδέλφου αὐτοῦ, τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κατὰ πνεῦμα υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἀνδρέου Δούκα τοῦ Μάμαλι, εἰπὼν, ὡς τὸ κηπικόν περιβόλιον τὸ ἠνωμένον τοῖς γονικοῖς αὐτῶν οἰκήμασιν, οὐ τρία πεμπτημέρια αὐτῷ ἀνήκουσι, τὸ μὲν ἐν ἀπὸ ἀγορασίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Νικολάου τοῦ Μάμαλι, τὸ δὲ ἕτερον ἀπὸ χρέους τοῦ ἑτέρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μάμαλι ἐκείνου, τὸ δὲ ἕτερον ὡς ἴδιον μεριδικόν, τὸ τοιοῦτον οὖν περιβόλιον εἶπε κεχεραμμένον νῦν κείσθαι, ἀκαλὲς τε καὶ καταπάτημα πλῆσιν ἀπὸ φιλονεικίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ Δούκα, πέμπτον μόνον μεριδικόν ἔχοντος ἐν αὐτῷ, τὸ γὰρ ἕτερον πέμπτον τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν εἶπεν εἶναι, Μαμαλίνης τῆς Ἀρχοντίσσης, διὰ τοῦτο καὶ ἐζήτησεν ἀντικριθῆναι αὐτῷ. παρῶν δὲ καὶ ὁ Δούκας καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι προτραπείσῃ, εἶπεν, ὡς οὐδεὶς τῶν ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν ὑπὸ γάμου ζογῶν ἀχθέντων ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ τοιοῦτῳ περιβολίῳ μετέχει, ἐκρατήθη γὰρ τοῦτο παρὰ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ ἐκαρπίζοντο τὸ ὅλον μόνον ἐκεῖνοι περιόντες, καὶ μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς αὐτῶν θάνατον ἡ μήτηρ αὐτῶν, μέχρις ἂν καὶ αὕτη τῷ χρεῶν ἐλειτούργησεν, ἧς ἀποθανούσης ἐναπελείφθησαν κληρονόμοι τοῦ τε πατρικοῦ βίου καὶ τοῦ ὀσπητίου,

ἀλλὰ δὲ καὶ τοῦ τοιοῦτου περιβολίου αὐτὸς τε καὶ ὁ νεώτερος ἀδελ-
 φὸς αὐτῶν, Νικόλαος, τῶν ἄλλων ἐξωπρόικων ἕντων καὶ ἀμετόχων τοῦ
 περιβολίου, ὥσπερ καὶ τοῦ εὐρεθέντος ἄλλου βίου τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν,
 ὄν μόναι οἱ δύο ἐκληρονόμησαν, ὡς ἔτι εὐρεθέντες ὑπεξούσιοι. περὶ
 δὲ τῆς εἰς τὸν κῦρ Γεώργιον πωλήσεως τοῦ μεριδικοῦ τοῦ περιβολίου
 τοῦ ἀνήκοντος τῷ Νικολάῳ, ἡσφαλίζετο καὶ ἐβόα ὁ Δοῦκας, μηδὲν
 ὅλως ἀκοῦσαι μέχρι τοῦ νῦν, ἀλλ' εἶπερ ἔλεγε πωληθῆναι συνέβη τὸ
 περιβόλιον αὐτῷ μόνῳ ἀνήκειν τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ, ὡς ἀνακοίνωσιν
 ἔχοντι μετὰ Ταύου ἐκείνου. ἀπητήθησαν οὖν συνοδικῶς συστήσαι
 κατὰ τὸ πρῶτον ὃ μὲν κῦρ Γεώργιος τὴν πρᾶσιν τοῦ μεριδικοῦ περι-
 βολίου τοῦ ἀνήκοντος τῷ Νικολάῳ, ἣν προεβάλλετο ὡς ἐποίησεν ὁ
 Νικόλαος μετ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Δοῦκας ἀπητήθη ὁμοίως συστήσαι, εἶπερ
 τοῖς δύο μόνοις, ὡς ἔλεγε, κατελείφθη ἡ κληρονομία τοῦ τοιοῦτου
 περιβολίου, καὶ οὐ τοῖς πέντε ἀδελφοῖς, ὡς ὁ κῦρ Γεώργιος ἔλεγεν.
 ὁ μὲν οὖν κῦρ Γεώργιος τε περὶ τούτου προεκόμισε πρατήριον γράμμα
 πρὸ εἴκοσι χρόνων προβάν, ὃ τὴν εἰς αὐτὸν διελάμβανε ἀγορὰν τοῦ
 μεριδικοῦ περιβολίου μετὰ τῶν ὀσπητίων τῶν ἐμφυτευματικῶν τῶν ἀνη-
 κόντων τῷ Νικολάῳ, ὁ δὲ γε Δοῦκας ταῦτα παντελῶς διτελεῖτο, μὴ
 εἰδέγει, καὶ εἰς ὃ ἔλεγε περὶ τοῦ περιβολίου, ὡς τοῖς δύο μόνοις
 ἀνήκει, τῷ Νικολάῳ καὶ ἑαυτῷ, προέτεινε ἀπόδειξιν, ὡς ἡ μήτηρ αὐ-
 τῶν ἀποθνήσκουσα προσεκαλέσατο τὸν θεοσεβέστατον ἱερέα ἐκείνον,
 κῦρ Δημήτριον τὸν Χρυσόκοκκην, τὸν πατέρα τοῦ θεοφιλεστάτου ραι-
 φερενδαρίου, καὶ ἔγραψε διαθήκην, ἣτις οὐκ ἔφθασε μὲν ὑπογραφή-
 ναι, πλὴν ἔλεγεν ἐπιτελεύτιον βούλησιν ταύτην εἶναι τῆς μητρὸς αὐ-
 τῶν καὶ περὶ πάντων διαλαμβάνειν τῶν κατ' αὐτούς, ταύτην ἡξίου ὁ
 Δοῦκας βάρος ἀφορισμοῦ ἐκφωνηθῆναι, ὥστε τὸν κατέχοντα ἐμφανί-
 σαι αὐτὴν, ὡς στέρξων πᾶν, εἴ τι ἂν ἐκείνη διαλαμβάνει. ὁ δὲ κῦρ
 Γεώργιος ἡξίου ἐπιστατηθῆναι τὸ περιβόλιον παρὰ τῆς ἡμῶν μετριώ-
 τητος καὶ ὡς ἀπὸ τῆς θεωρίας καὶ τῆς ἐκάστου νόμῃς γενησόμενον
 δῆλον, ὡς τοῖς πᾶσιν ἀνήκει τὸ τοιοῦτον περιβόλιον· ἐπιστάτων οὖν
 ἡμῶν ἐν αὐτῷ καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν εὐρεθέντων νομῆν καὶ ὑπαναί-
 ξεις ἔχειν εἰς τὸ περιβόλιον, ὁ Δοῦκας νομῆν μόνην αὐτοῦ
 διατελεῖτο ἔχειν, οὐ μὴν δεσποτείαν τινὰ καὶ τὴν τοχοῦσαν, ἡξίου
 δὲ ἀφορισμὸν ἐκφωνηθῆναι, ὥστε τὴν τῆς μητρὸς αὐτῶν διαθή-
 κην ἐμφανισθῆναι, ὡς στέρξων πᾶν, εἴ τι ἂν ἐκείνη διαλαμβάνει. ἐρώ-

τήσαντος δὲ τοῦ κῆρ Γεωργίου, τίνα ἰσχύον ἔχει ἡ διαθήκη ἐκείνη, εἰ φανείη ἀτελής οὖσα καὶ ἀνυπόγραφος, ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ κῆρ ἔχειν εἶπεν αὐτὴν καὶ βέβαιον κατὰ πάντα, ὡσπερ ἂν εἰ παρὰ μαρτύρων ὑποσημαίνεται, ἐπεὶ γὰρ καὶ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογεῖται, ἐπιτελεύτιον βούλησιν τῆς μητρὸς αὐτῶν εἶναι ἐκείνην, καὶ ὁ ταύτην δὲ γράφας εὐλαβῆς ἱερεὺς ἦν, καὶ πάλαι τὰ χρεῶν ἀπέτισεν, ἔξει κατὰ πάντα τὸ κῆρ καὶ βέβαιον μέλλοντος οὖν ἀφορισμοῦ περὶ τοῦτου ἐκφωνηθῆναι κατὰ τὴν τοῦ Δούκα αἴτησιν, προσκόμισις ταύτην ὁ κῆρ Γεώργιος, ἧς δὴ καὶ ὑπαναγνωσθείσης εὐρέθη τὸ περιβόλιον, ἵνα ἔχωσιν αὐτὸ ἐξ Ἰσου καὶ τὰ πέντε παιδία τὰ κοσμικά. τούτων οὖν οὕτως ὑπὸ τῆς διαθήκης ἀναφανέντων, περὶ μὲν τοῦ μεριδικοῦ τοῦ κῆρ Κωνσταντίνου οὐδὲν ἄλλογον ἔξει ὁ κῆρ Γεώργιος ἀπὸ τοῦ Δούκα, ἐπεὶ ἀπαξ κατέστη παρὰ κρίσεως ἐγκρατῆς καὶ κύριος αὐτοῦ ἀντ' ἐκείνου, καὶ οὐδὲ οἱ ἐκείνου κληρονόμοι ἐνοχλῶσιν αὐτῷ περὶ τούτου· περὶ δὲ τοῦ μεριδικοῦ τοῦ Νικολάου, ἐπεὶ διατείνεται ὁ Δούκας, μὴ εἰδέναι τὴν πρᾶσιν, ὅπως ἢ ποτε προέβη, εἰ καὶ εἰκοσαετία παρέδραμε μετὰ τὴν αὐτοῦ πρᾶσιν, ἀλλ' ἐπεὶ οὕτε ἐνηργεῖτο τὸ περιβόλιον, ἐξ οὗ δήλη ἐγένετ' ἂν ἡ πρᾶσις τῷ Δούκα, ἀπὸ τοῦ καρπίζεσθαι τὸν κῆρ Γεώργιον τὸ τοῦ Νικολάου μεριδικόν, οὗτ' ἔστι τις ὁ ἐλέγχων αὐτὸν εἰδέναι τὴν πρᾶσιν, εἴπερ ἀφορισμὸν δέξεται, ὡς οὐκ ἐγένωσκε τὴν πρᾶσιν ἕως τοῦ νῦν, διέγνωμεν εἰσαχθῆναι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ μεριδικοῦ τοῦ Νικολάου ἀγορὰν κατὰ τὸ ἀνάλογον οὐ ἔχει μέρος· ἐπεὶ δὲ ἀφορισμὸν μὲν οὐκ εἶναι δυνατόν δεξασθαι εἶπε διὰ τὴν ἰδίαν τιμὴν, ὄρκοις δὲ φρικτοῖς ἐξησφαλίσατο, τὴν μὲν τῶν ῥηθέντων ὁσπητίων ἐμπυτευματικῶν ἀκοῦσαι πρὸς τὸν κῆρ Γεώργιον ἔκδοσιν, τὴν δὲ γε τοῦ περιβολίου μηδ' ἄλλως ἀκοῦσαι ἕως τοῦ νῦν, ἡ μετριότης ἡμῶν διαγιγνώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ὡς ἐπεὶ ὁ μὲν Δούκας ε' μεριδικόν ἔχει εἰς τὸ περιβόλιον, καθὼς ἀπεδείχθη τοῦτο ἀπὸ τῆς διαθήκης, ὁ δὲ κῆρ Γεώργιος ἔχει μὲν δύο μεριδικά, τὸ τε τοῦ κῆρ Κωνσταντίνου, τὸ τε ἑαυτοῦ, εἰς δὲ τὴν τοῦ Νικολάου τοιαύτην διάπρασιν ἔχει ὀπογραφήν καὶ τοῦ ἀνδρός τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἐξ οὗ δήλον, ὡς παρητήσατο τὸ τοῦ πλησιασμοῦ αὐτοῦ δίκαιον, ἵνα ὁ μὲν Δούκας ἔχη τὸ πέμπτον μεριδικόν ἑαυτοῦ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πέμπτου μεριδικοῦ τοῦ Νικολάου ἵνα λάβῃ νῦν τὸ ἀνήκον αὐτῷ ἀπὸ πλησιασμοῦ τέταρτον, ἀπαδοῦς τῷ κῆρ Γεωργίῳ καὶ τὸ τέταρτον τίμημα, ὁ δὲ κῆρ Γεώργιος ἵνα

ἔχει τὰ τε δύο μεριδικὰ τοῦ κῦρ Κωνσταντίνου καὶ τὸ ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πέμπτου μεριδικοῦ τοῦ Νικολάου τὰ ἀπὸ πλησιασμοῦ ἀνήκοντα αὐτῷ τρία μεριδικὰ, ἀπὸ τοῦ ἔχειν αὐτὰ εἰς τοῦτο καὶ τὸ δικαίον τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, μερισθῆσεται δὲ οὕτω παρ' ὧν ἂν διακρίνη ἢ μετριότης ἡμῶν, τὸ μὴν πλησίον τοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος καθισματος λήψεται ἢ ἀρχόντισσα, ἢ ἀδελφὴ αὐτοῦ, ὡς ἠνωμένον τοῖς οἰκῆμασιν αὐτῆς, εἶτα λήψεται ὁ Δούκας, ὅσον εἴρηται, παραιτουμένου τοῦ κῦρ Γεωργίου λαβεῖν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ κῦρ Κωνσταντίνου καὶ λαμβάνοντος ἀπὸ δυσμῶν καὶ τοῦ δρόμου, ὅσον εἴρηται ὅτι ἔχει δικαίον λαβεῖν διὰ τὸ ἀνενόχλητον, τὰ δὲ τοῦ Νικολάου ῥηθέντα ἐμφυτευματικά δύο οἰκῆματα, ἅπερ νῦν οἰκοτόπιά εἰσι, τῶν οἰκημάτων καταχλασθέντων, καθέξει ὁ κῦρ Γεώργιος ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ Δούκα, ἐπεὶ ὡμολόγησεν εἰδέναι τὴν πρᾶσιν αὐτῶν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων θήλωσιν καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν, ἀπολυθὲν ἐν ἔτει ς Ϟ δεκάτῃ Ϛ.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. ι' Ϛ.

DCLXXV. (6910—1401) octobri. ind. X.

Controversia dirimitur.

† Νικόλαος ὁ Κορέσης καὶ Μανουὴλ ὁ Κορέσης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, κατὰ πνεῦμα υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀναδραμόντες εἰς αὐτὴν, συνοδικῶς προκαθημένῃ, ἔγκλησιν ἐποιήσαντο κατὰ τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῦρ Γεωργίου τοῦ Γουδέλη, εἰπόντες, ὡς πρὸ χρόνων συντροφίας ἔχων μετ' αὐτοῦ Μανουὴλ ὁ Κορέσης καὶ ταύτας διαλυσάμενος ἐποίησε καὶ ἑτέραν συντροφίαν ἔγγραφον πρὸ χρόνου ἑνὸς ἡμίσεος, ἐν ᾗ ἔβαλε μὲν αὐτὸς ὑπέρπυρα χίλια, ὁ δὲ Γουδέλης ὑπέρπυρα δισχίλια ἑξακόσια, συμφωνήσας ὁ Κορέσης, ἵνα λάβῃ ταῦτα αὐτὸς καὶ ταξιδεύσῃ εἰς τε τὴν Ἀμινσὸν καὶ τὴν Σινώπην καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου ἂν αὐτῷ δόξῃ, εἰς τὴν ἐπάνω θάλασσαν, καὶ πραγματοποιῆται καὶ πώλησῃ καὶ ἀγοράσῃ καὶ σπουδάσῃ καὶ ἀγωνίσῃται εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν πραγμάτων δι' ὄλου τοῦ τῆς θ' ἰνδ. ὀκτωβρίου, καὶ αὐστήσῃ πρῶτον τὸ κεφάλαιον, τὰ τρισχίλια ἑξακόσια ὑπέρπυρα, εἴ τι δὲ κέρδος εὑρεθῇ, ἵνα μερίζωσιν αὐτὸ ἐξ ἴσου, ὁ μὲν Κορέσης ἀντὶ τῶν χιλίων ὑπερπύ-

ρων καὶ τοῦ κόπου αὐτοῦ, ὁ δὲ Γουδέλης ἀντὶ τῶν διαχιλίων ἑξακο-
 σίων ὑπερπύρων αὐτοῦ· ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃ πάντα τρόπον καὶ ἐπανέλθῃ
 κατὰ τὸν συμφωνηθέντα ὀκτώβριον, ἀπὸ τότε εἶναι τὰ τῆς συντροφίας
 τοῦ Γουδέλη ὑπέρπυρα ἀνέθοδα καὶ ἀκινδύνα, ὑποθέντος ἑαυτὸν εἰς
 τοῦτο ἔγγυητὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κῆρ Νικολάου τοῦ Κορέσου, ἐνεφά-
 νισε δὲ καὶ τὸ τῆς συμφωνίας αὐτοῦ γράμμα, ταῦτα κατὰ μέρος δια-
 λαμβάνον. ἀνέφερε τότενυ Μανουὴλ ὁ Κορέσης, ὡς ἀπελθὼν εἰς τὴν
 Σινώπην καὶ Ἀμινσὸν εὔρε πᾶσαν σύγχυσιν εἰς τὰ πράγματα καὶ
 παραχῆν, τοῦ Σαβῆου τοὺς περίε τόπους ληϊζομένου, ἐξ οὗ οὔτε ἐδυ-
 νήθη ὅλως πωλῆσαι ἢ ἀγοράσαι, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγον, ἐν τῷ τῆς συμ-
 φωνίας καιρῷ, ὑπερ ἔβαλε μὲν εἰς καράβιον καὶ ἀπέστειλεν ἐπ' ὄνό-
 ματι αὐτοῦ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἔγγυητὴν καὶ πατέρα, ἐφθάρη δὲ καθ'
 ὁδὸν, τῆς νηὸς ναυαγίῃ διαλυθείσης, τὰ δὲ ἐναπολειφθέντα τῶν πραγ-
 μάτων ἐπεὶ οὐκ ἐδυνήθη πωλῆσαι κατὰ τὸν συμφωνηθέντα καιρὸν,
 διεβίβασε μὲν ἐκεῖ τὸν χειμῶνα, ἐπραγματεύσατο δὲ ταῦτα καὶ ἦλθεν
 ἐνταῦθα ἀκινδύνως κατὰ τὸ ἔαρ βουλομένου δὲ λογαριασμὸν ποιῆ-
 σαι καὶ τὴν τοιαύτην συντροφίαν διαλύσασθαι, ὁ Γουδέλης πειράται
 τὰ κατὰ θάλατταν ἀφανισθέντα πράγματα καὶ τὴν ἐκ τούτων ζημίαν
 τῷ Κορέσῃ μόνῃ ἐπενεγκεῖν, διὸ καὶ ἐζήτησεν ἀντικριθῆναι αὐτῷ.
 διαμνησθεὶς δὲ καὶ ὁ Γουδέλης καὶ παραγενόμενος καὶ πρὸς ταῦτα
 ἀπολογησασθαι προτραπεῖς, ἐζήτησατο πρῶτον μερισθῆναι τὰ εὑρισκό-
 μενα πράγματα, καθὰ ἕκαστος ἔβαλεν εἰς τὸ κεφάλαιον, διὰ τὸ εὑρί-
 σκεσθαι ταῦτα εἰς τὸν Γαλατᾶν καὶ μέλλειν αὐτὸν ζημιωθῆναι, εἴ γε
 φανερόν γένηται, ὅτι ἔχει ἐκεῖσε πράγματα, διὰ τὸ ἀπαιτεῖσθαι αὐτὸν
 παρὰ τῶν Γενουιτῶν ζημίαν τε καὶ συγκρότησιν, ἠξίωσε δὲ ἐγχειρι-
 σθῆναι τὰ πράγματα, εἴ τι ἂν ἢ μετριότης ἡμῶν διακρίνοι εἰς 2
 ἔχουσι ζητήματα. στερεῶντων οὖν τοῦτο, τοῦ τε Κορέση καὶ τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ, καὶ τῶν γραμμάτων καὶ ἀμφοτέρων ἐγχειρισθέντων τῇ ἡμῶν
 μετριότητι καὶ οὕτω μερισθέντων τῶν πραγμάτων καὶ συναδικῶς αἰ-
 θις παραγενομένων αὐτῶν, ὁ Γουδέλης προέτεινε, ὅτι τὴν συμφωνίαν
 αὐτῶν ὁ Κορέσης κατέλυσεν, οὐδὲ γὰρ ἦλθε κατὰ τὸν συμφωνηθέντα
 ὀκτώβριον, καὶ διὰ τοῦτο ἔλεγε καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ζημίαν εἰς
 αὐτὸν ἀφορᾶν, προσβάλλετο γάρ, μὴ εἶναι γεγραμμένον ἐν τῇ συμ-
 φωνίᾳ πέμπειν αὐτὸν πράγματα, μήτε μὴν εἰς ὄνομα τοῦτου αὐτά,
 ἀλλὰ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ τίς οἶδεν, εἴτε τῆς τοιαύτης συν-
 35 *

τροφίας ἦσαν, εἴτε καὶ ἕτερα· ὁ δὲ Κορέσης ἀπελογήσατο πρὸς ταῦτα, ὡς πρὸ ἑνὸς ἡμισυ μηνὸς τοῦ ἀποτεταγμένου καιροῦ ἔβαλε ταῦτα ἐν τῷ παραβίῳ, καὶ ὅτι μόνα ταῦτα εἶχε πεπραγματουμένα, καὶ ἀνάγκη μὲν εἶχε διὰ τὰ λοιπὰ πράγματα περιμεῖναι, ὅσα δὲ ἦσαν ἔτοιμα, στείλαι ταῦτα ἐντὸς τῆς συμφωνίας αὐτοῦ, περὶ δὲ ὅτι οὐκ ἦν γεγραμμένον, ἔχειν αὐτὸν ἄδειαν . . . πέμπειν, εἶπεν ὁ Κορέσης, ὅτι οὐδὲ γεγραμμένον ἐστὶ, μὴ πέμπειν αὐτὸν πράγματα, ἀλλ' ἐπεὶ τέλειος οἰκοκύριος ἦν εἰς τὰ πράττειν εἰς τὰ τῆς συντροφίας πράγματα, ὅσα ἂν αὐτῷ δόξῃ συμφέροντα, μόνον ἐντὸς τοῦ συμπεφωνημένου καιροῦ, ἔδοξέ μοι συμφέρον, ἵνα ὅσαπερ ἔφθασα καὶ ἐπραγματουσάμην, στείλω αὐτὰ, περὶ δὲ τοῦ ὅτι ἔβαλλον ταῦτα εἰς ὄνομα ἡμέτερον, καὶ οὐ τοῦ Γουδέλη, καὶ ὅτι ἔστειλα ταῦτα πρὸς τὸν ἐμὸν πατέρα, καὶ οὐ πρὸς τὸν Γουδέλην, αἴτιον, ὅτι καὶ ἐν τῷ κομερκίῳ τοῦ Γάλατᾶ εἰς ἡμέτερον ὄνομα ἐγράφετο, ὅταν ἐξέβησαν τὰ πράγματα, δι' ἣν ὁ Γουδέλης ἐφοβεῖτο ζημίαν παρὰ τῶν Γενουιτῶν. πρὸς τίνα δ' ἄλλον ἐμελλον στείλαι ταῦτα, εἰ μὴ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα τὸν καὶ ἐγγυητὴν ὄντα τούτων; ὅτι δὲ ἐκείσε τὸν χειμῶνα διεβίβασα, οὐκ ἦν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ὀχλήσεως καὶ τοῦ μὴ δυνήθηναί με πωλῆσαι τὰ πράγματα, καὶ ὅτι οὐδὲ τὸ τοχὸν πλεῦσιμον εὔρον, γόν δὲ ἐλθὼν ἀπέσωσα ἅπερ εἶχον πράγματα ἀκινδύνως, θεοῦ βοήθειᾳ. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων λόγων παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν λαληθέντων καὶ τῶν τῆς συμφωνίας γραμμάτων πολλάκις ἀναγνωσθέντων τε καὶ ἐξετασθέντων καὶ πολλῇ βασάνῳ δοθέντος τοῦ περὶ τούτου, διέγνω καὶ ἀπεφάνηατο συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν, τὴν μὲν κατὰ θάλατταν ζημίαν, ἐπεὶ πρὸ ἑνὸς ἡμισυ μηνὸς τοῦ συμπεφωνημένου καιροῦ ἔβαλε τὰ πράγματα εἰς τὸ καρᾶβιον, καὶ ἀμφοτέροις ἀνήκειν, καὶ μὴ εἶναι ἰσχυρόν, ὅπερ ὁ Γουδέλης προέτεινεν, ὡς οὐκ ἐγράφη, πέμπειν αὐτὸν πράγματα· ἐπεὶ γὰρ κύριος ἦν τοῦ πράττειν, καὶ οὐδὲ περιορισμένον ὑπῆρχε μὴ πέμπειν αὐτὸν, ἄδειαν εἶχεν ἐντὸς τῆς συμφωνίας πράττειν, δ' ἔγνω συμφέρον, δόλον γὰρ μόνον καὶ ῥαθυμίαν ὀφείλει καὶ εἰς ἅπερ ἔστειλε· καὶ ὅτι τὸν χειμῶνά ἐκείσε διεβίβασε, δ' ἐπεὶ ὁ Γουδέλης οὐκ ἠδυνήθη ἀποδείξαι, ἀνέγκλητος ὁ Κορέσης πάντως εὐχάνας, κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον· περὶ δὲ τοῦ εἴτε τὰ σταλέντα πράγματα τῆς συντροφίας ἦσαν, εἴτε καὶ ἐτέρου τινὸς δανειστοῦ, εἴτε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπέστειλε ταῦτα δι' ἄλλην τινὰ χρεῖαν, ἔτι τε καὶ εἶπερ

ἔβαλε τούτα εἰς τὸ καράβιον, ὅσα λέγει, καὶ προκομίζει καὶ ἀπόδειξιν τοῦ κομερκίου τοῦ ἐκείσε, διαλαμβάνουσαν, ἅπερ ἔβαλε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν συντροφίας καὶ ἀπὸ ζητουσίων τινῶν παλαιῶν συντροφῶν, τοῦ τε κῆρ Ἰωάννου τοῦ Γουδέλη καὶ κῆρ Φιλίππου τοῦ Γουδέλη, ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν βάρος ἀφορισμοῦ ἐκφωνηθῆναι κατὰ τὸ τοῦ κῆρ Νικολάου τοῦ Κορέση καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἂν ὁ μὲν υἱὸς αὐτοῦ εἴποι, εἴπερ ἀληθῆς ἐστὶν ἦν προκομίζει ἀπόδειξιν τοῦ κομερκίου, καὶ εἰ τὰ σταλέντα ἀπὸ τῶν ῥηθειςῶν συντροφῶν ἦσαν, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἵνα εἴπη, εἴ τι ἕτερον γινώσκει περὶ τῶν ῥηθέντων πραγμάτων, οὐ γενομένου ἀφορᾶν τὴν κατὰ θάλατταν ζημίαν διέγνωμεν εἰς τὰς ῥηθείσας συμφωνίας, ὑπὲρ ὧν καὶ εἰσῆχθησαν εἰς τὸ καράβιον, ἐπεὶ δὲ ὁ Γουδέλης ἐν τῇ γράφεσθαι ἐν τῇ συμφωνίᾳ, μετὰ τὸν ὀκτώβριον τὸν συμφωνηθέντα ἀνέξοδα καὶ ἀκίνδυνα εἶναι τὰ πράγματα, ἔλεγεν ὀφείλειν ἔχειν αὐτὰ καὶ ἀζήμια, διέκρινε καὶ περὶ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς εἰ μὲν παρηγεῖτο μετὰ τὸν ῥηθέντα ὀκτώβριον καὶ τὸ κέρδος, κατέλυσε πάντως τὴν συντροφίαν, καὶ ὀφείλει ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ ἀζήμια· ἐπεὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν συμφωνίαν τὸ κέρδος ὧν ὁ Κορέσης πράξει, συνεφώνησεν ἔχειν, δίκαιόν ἐστι δέχεσθαι, εἴπερ καὶ ζημία παρακολουθήσει, ἄλλως δὲ μηδὲ τῆς συμφωνίας λεγούσης, ἀζήμια εἶναι τὰ ἑαυτοῦ μετὰ τὸν ὀκτώβριον, ἀλλὰ ἀνέξοδα καὶ ἀκίνδυνα, διὸ καὶ κατεδικάσθη ὁ Κορέσης, ἀποδοῦναι πρὸς αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἦν ἐξωδίασεν ἐξοδον μετὰ τὸν συμφωνηθέντα ὀκτώβριον εἰς τὴν τροφήν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἰδίου ἀνθρώπου καὶ ποιῆσαι τὰ τοῦ Γουδέλη ἀνέξοδα. ἐπεὶ δὲ μετὰ τὸ δέξασθαι τὴν ἀπόφασιν ἀμφοτέρων πάλιν ὁ Γουδέλης διεμηνύθη, ὡς ἂν δέξωνται ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸν ἀφορισμόν, ὁ δὲ παρητήρατο τούτο, διέγνωμεν, ἵνα καὶ ἀπόντος αὐτοῦ γένηται τούτο· ἐκφωνηθέντος τοίνυν κατ' αὐτῶν τοῦ ἀφορισμοῦ, ὁ μὲν Μανουὴλ ὁ Κορέσης τούτων δεξάμενος, ἀληθῆς τε εἶναι τὴν τοῦ κομερκίου ἀπόδειξιν εἶπε καὶ τὰ ἐμβληθέντα εἰς τὸ καράβιον πράγματα τῶν συντροφῶν εἶναι ἐκείνων, καὶ οὔτε δι' ἄλλον χρεωφειλέτην, οὔτε δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν σταλῆναι ταῦτα, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μηδὲν πλέον εἰδέναι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἐκφωνηθέντι ἀφορισμῷ εἶπε. τούτων οὖν οὕτω προβάτων, ἀνενοχλήτους αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Γουδέλη καὶ πάντῃ ἀνεπηρέαστους εἶναι διαγινώσκόμεν καὶ ἀποφαινόμεθα ἕνεκέν τε τῶν ἑτέρων συντροφῶν, ἐπεὶ ταύτας διελύσαντο, καὶ

της νῦν ταύτης συντροφίας· εἰ δὲ περὶ τινος τῶν φηθέντων αὐτὸς ἐπη-
 ρεάσει ἢ ἐνοχλήσει τὰς θείας βασιλικῆς ἀκμῆς, ἔχει αὐτὸν καὶ τὸν
 συνηγορήσοντα αὐτῷ εἰς τοῦτο ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχι-
 κῆς τριάδος βαρύτερον καὶ φρικώδη ἀφορισμὸν ἢ μετριότης ἡμῶν,
 κἂν τε ἐνταῦθα, κἂν τε εἰς ἄλλον τόπον ἐνοχλήσῃ αὐτοῖς, κἂν τε δι'
 ἑαυτοῦ, κἂν τε δι' ἐτέρου τινος τῶν ἀπάντων. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπο-
 λέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν
 ἔτι δὲ καὶ ὅσα γράμματα αὐτοῦ κρατεῖ παλαιῶν συντροφῶν εἰς ἃς
 διελύθησαν, εἴπερ οὐκ ἀντιστρέφει ταῦτα πρὸς αὐτόν, ὑπὸ τὸ αὐτὸ
 ἐπιτίμιον ἔχει τοῦτον ἢ μετριότης ἡμῶν †.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ε' †.

DCLXXVI. (6910—1401) novembri. ind. X.

Sententia in lite. Vide DCLVI.

† Τῆς Παλαιολογίνης κυρᾶς Θεοδώρας πρὸ καιροῦ ἀντικριθείσης
 τῇ συμπενθέρᾳ αὐτῆς, κυρᾷ Θεοδώρα τῇ Τρυχαδαίνῃ περὶ τῶν προικῶν
 εἰδῶν, ἃ καὶ ἀμφότεραι εἰς ἐνέχυρα θείσαι ἔδανείσαντο ὑπέρ-
 πυρα καὶ ἔδωκαν τῷ κῆρ Ἰωάννῃ τῷ Γουδέλῃ, εἰς ταξείδιον ἀπερχο-
 μένῳ, καὶ μετὰ τὸ ἐπανελθεῖν τὸν Γουδέλῃν ἀντικρινομένων αὐτῶν
 περὶ τῆς πραγματείας τῶν τοιοῦτων ὑπερπύρων, τίνι τὸ κέρδος, εἴπερ
 εὔρεθῆ, ἀνήκει, τοῖς παισὶν αὐτῶν, ὧν ἦν καὶ ἡ προίξ, ἢ ταῖς δύο
 συμπενθέραις, ταῖς ποιησάσαι τὴν τοιαύτην πραγματείαν, ἐπεὶ διε-
 κρίθη τότε συνοδικῶς, ὡς εἴπερ κινδυνὸς τις παρηκολούθει, ἢ εἴπερ
 ζημία συμβῆ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πραγματείας, εἰς τὰς δύο μητέρας ἂν
 ἔπιπτε τὰς τοῦτο πεποιηκυίας, εἰ δὲ κέρδος συμβῆ, τῇ Παλαιολογίνῃ
 μόνη ἀνήκειν τῇ τρεφούσῃ τὰ παιδιά, ἐπεὶ καὶ μετὰ τοιαύτης συμ-
 φωνίας ἔλαβε τὰ παιδιά, ὥστε τρέφειν αὐτὰ χρόνον ὀλόκληρον, ἵνα
 κρατῇ καὶ τὴν προίκα αὐτῶν καὶ κινεῖ εἰς ἀκίνδονα συναλλάγματα,
 ἔπραξαν δὲ αἱ δύο μητέρες τῶν παιδῶν τὴν τοιαύτην πραγματείαν
 ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου χρόνου, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ μὲν κέρδους ἀνήκειν
 τῇ Παλαιολογίνῃ μόνη διακριθέντος, τῆς δὲ ζημίας καὶ εἰς τὰς δύο
 τὰς τοῦτο πεποιηκυίας, περιορισθείσης δὲ καὶ τῆς τοιαύτης πραγμα-
 τείας, ὡς ἂν πωληθῆ, καὶ ἐξαγορασθῶσιν ἐξ αὐτῆς καὶ τὰ τεθέντα
 εἰς ἐνέχυρον διὰ ταύτην προικῶν ἐνέχυρα, καὶ παραδοθῶσι ταῦτα τῇ

Τρυχαδαίνῃ τῇ παραλαβούσῃ ἀρτίως καὶ τὰ παιδιά, ἐπεὶ ἡ μὲν Τρυχαδαίνα τὰ παιδιά οὐ παρέλαβεν, ἀλλὰ παρητήσατο τὴν μετ' αὐτῶν συνοίκησιν, ἡ δὲ Παλαιολογίνα ἀρτίως ἀναδραμοῦσα ἀνέφερεν, ὡς ἀπὸ τινων πλημμελειῶν ἐξημώθη ἢ τοιαύτη πραγματεία ὑπέρπυρα ὀγδοήκοντα, καὶ ὅτι νῦν ἰδίᾳ καθίσαντα τὰ παιδιά ἀπαιτοῦσιν αὐτὴν τρέφεσθαι ἐκ τῶν αὐτῶν, ἢ μετριότης ἡμῶν διέκρινεν, ἵνα λάβῃ ἡ Παλαιολογίνα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοιαύτης πραγματείας, ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ὑπέρπυρα, καὶ ἐξαγοράσῃ τὰ προικῶ εἶδη τὰ τεθέντα εἰς ἐνέχυρον, καὶ φυλάσῃ, ὥστε ἀποδοῦναι ταῦτα ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, ἀποδιδῶν δὲ καὶ τοῖς παισὶ διὰ καταστίχου εἰς ἀναγκαίαν διατροφὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ· εἴ τι δὲ ἀποδείξῃ ἡ Παλαιολογίνα, ὡς συνέβη ζημία ἀπὸ τῆς τοιαύτης πραγματείας, δέξονται ταύτην καὶ αἱ δύο, ἢ τε Παλαιολογίνα καὶ ἡ Τρυχαδαίνα, κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνων καὶ τὴν νῦν διάκρισιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἧς καὶ τὸ παρὸν ἀποτέλεται γράμμα δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν νῦν νοεμβρίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

DCLXXVII. 6910(1401) novembri. ind. X.

Sententia de fundo ecclesiae vendito.

† Φθάνει πρό τινων ἤδη χρόνων ὁ τε Καβάδης ἐκεῖνος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἡ Καβαδίνα, ἀφιερῶσαντες ἐν τῷ τοῦ Θεολογίτου καθίσματι τὴν καταντικρὸ τοῦτου κατοικίαν αὐτῶν, ἐν ἣ ἦ καὶ ναὸς εὐρίζκεται μέγας τε καὶ περιφανὴς ἐπ' ὀνόμασι τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων, Χριστοφόρου καὶ Ἀκυλῆν . . . ἐπὶ τὸ θάψαι καὶ μνημονεύσαι καὶ ἀμφοτέρους ἐν τῷ καθίσματι αὐτοῦ. τοῦ τοίνυν Καβάδῃ προτέρου τῷ χρεῶν λειτουργήσαντος, διεπράταντο ἐκ κοινῆς συμφωνίας ὁ τε Θεολογίτης καὶ ἡ Καβαδίνα τὴν τοιαύτην περιοχὴν τε καὶ κατοικίαν πλὴν ἐνὸς οἰκῆματος καὶ τοῦ βηθέντος θείου ναοῦ πρὸς τὸν ἱερομόναχον Μακάριον, κατὰ πνεῦμα οἶδν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐκδεδωκότες αὐτῷ καὶ ἄπερ εἶχον ἐν τῇ τοιαύτῃ κατοικίᾳ δικαιώματα, ἦν δὲ πᾶσαν κατοικίαν καταχάλασας καὶ ἐλιθώσας ἡμεῖς καὶ κατεφύτευσεν εἰς ἀμπέλιον, ἀρτίως δὲ γε ἡ Καβαδίνα, ἀσθενείᾳ περιπεσοῦσα θάνατον ἀπειλούσῃ προσεκαλέσατο τὸν ἱερωτάτου μητροπολίτην Μηδείας, ὑπέρτιμον, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν τῆς

ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶν, καὶ ἐξέδοτο πρὸς αὐτὸν τὸν τε
 ῥηθέντα ναὸν καὶ τὰ αὐτοῦ ἅπαντα δίκαια καὶ τὸ περιλειφθὲν αὐτῇ
 οἰκημα ἐπ' οὐδεμιᾶ δόσει ἢ μόνον θάψαι καὶ μνημονεῦσαι αὐτὴν
 ἀποθανοῦσαν, ἐξομολογήσατο δὲ, ὅτι καὶ ἅπερ ἐπώλησε αὐτῇ τε καὶ
 ὁ θεολογίτης, τοῦ ναοῦ ἦσαν καὶ ἀφιέρωμα καὶ ἀνακείμενα τούτῳ
 ἔκπαλαι· τῷ τοιοῦτῳ τοίνυν τρόπῳ ὁ ῥηθεὶς ἱερώτατος μητροπολί-
 της Μηδείας, κύριος καταστάς τοῦ τε ναοῦ καὶ τῶν ἀνηκόντων δι-
 καίων αὐτῷ, ἐζήτησεν ἐπιστατηθῆναι τὰ αὐτοῦ παρὰ τῆς ἡμῶν με-
 τριότητος καὶ εὐρεθῆναι τὰ τῷ ναῷ διαφέροντα δίκαια, οὕτω γὰρ ἂν
 καὶ αὐτὸς πολλὰς ἐξόδους καταβαλεῖ πρὸς ἀνάγκαισιν αὐτοῦ, καταπε-
 σεῖν ὅσον οὐπω κινδυνεύοντος ἤδη, εἴ γε καὶ ὁ ναὸς εὖροι τὰ αὐτῷ
 ἀνήκοντα δίκαιά τε καὶ προνόμια. ἐπιστάσης τοίνυν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος εὐρέθησαν τὰ δύο μανιάνια τὰ περὶ τὰ δύο
 πλευρὰ τοῦ ναοῦ τὸ πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἔχοντα καὶ εἰ-
 κόντας ἀγίων μετὰ ἕλης καὶ λιθοσωρίας, ἣν ἔβαλεν ἐν αὐτοῖς ὁ ῥη-
 θεὶς ἱερομόναχος Μακάριος ἀπὸ ἀνακαθάρσεως τοῦ εἰς ἀμπέλιον κα-
 ταφρυτευθέντος τοπίου, ὃ βαρὺ τε καὶ ἄγαν ὑδυνηρὸν τῇ ἡμῶν ἔδοξε
 μετριότητι καὶ ἔργον λαὸν ἀπαῖδον ἀνδρὶ εὐσεβεῖ καὶ τὸν θεὸν ὄλωσ
 φοβουμένῳ, μήτοι γε δὴ καὶ ἱερομονάχῳ· ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν ἀνη-
 κόντων τῷ ναῷ ἐκίνησε λόγον ὁ Μηδείας, καὶ ὅτι περιβλέπτῳ καὶ
 μεγάλῳ ναῷ πάντες ἀνήκειν ἔλεγον, τινὲς καὶ τὸ παρακείμενον το-
 πιον, ὅσον μὲν ἀπὸ τῶν εἰκότων, ἀλλὰ δὴ καὶ τινῶν σημείων, κίωνων
 λέγω ἰσταμένων πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ, ἔδοκει τὸ περὶ
 τὸν ναὸν τοπίον αὐτῷ ἀνήκειν, πλην ἀπὸ τῶν εἰκότων καὶ τοιοῦτων
 σημείων τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι οὔτε δίκαιον οὔτε εὐλογον ἔδοξεν εἶ-
 ναι, ἀνάστατον γὰρ ἂν οὕτω μέλλειν γενέσθαι τὸ πᾶν. ἐζήτησε δὲ ἡ
 μετριότης ἡμῶν μαρτυρίας εὐρεῖν ἀπὸ τινῶν γειτόνων γερόντων ἢ ἀπο-
 δεῖξεις ἀπὸ τινῶν δικαιοτηρίων γραμμάτων, εἴπερ ἀνήκει τῷ ναῷ τὸ
 περὶ αὐτὸν τοπίον· παρήγαγεν οὖν ὁ ἱερομόναχος χρυσόβουλλον πα-
 λαῖον, ὃ διελάμβανεν, ὡς εὐηργετήθη τὰ ἐν τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ ὁσπή-
 τια μετὰ καὶ τοῦ ναοῦ ὁ πανυπερσέβαστος Τύμπρος ἐκεῖνος, ἐξ οὗ
 ἔλεγε ὄγλον εἶναι ὃ τε ἱερομόναχος καὶ ὁ συνηγορῶν αὐτῷ δίκαιος
 τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς
 υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ. Δημήτριος Παλαιολόγος ὁ Βιρηνικός,
 ὅτι ὁ ναὸς ἦν τῶν ὁσπητίων, οὐχὶ τὰ ὁσπήτια τοῦ ναοῦ παρακατιόν-

τος δὲ τοῦ αὐτοῦ χρυσοβούλλου εὕρισκετο ἐγγεγραμμένον οὕτως ἀπο-
 λύτως τὸν ναὸν, τὸ περὶ αὐτὸν περιβόλιον, τὰ ὁσπήτια, ἐξ οὗ ἔλεγε
 πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Μηθεῖας συναγεσθαι, τὸν ναὸν ἔχειν τὸ περὶ
 αὐτὸν περιβόλιον· ἐκ τούτων μὲν οὖν οὐδὲν σαφὲς συναξαι εἶχομεν,
 διεκρίναμεν δὲ, πέμψαι πρὸς τὴν Καβαδίαν τὸν τε τιμιώτατον πρω-
 τωδικὸν τὸν Εὐγενικὸν καὶ τὸν θεοφιλέστατον μέγαν πρωτοπαπᾶν τὸν
 Καναβουτζῆν καὶ τὸν ῥηθέντα Παλαιολόγον, ὡς ἂν ἐρωτήσωσιν αὐτὴν
 μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ, εἴτε τοῦ ναοῦ ἦν ὁ τόπος, ὃν διεπράσαντο
 αὐτῇ τε καὶ ὁ Θεολογίτης, εἴτε καὶ ἴδιος αὐτῆς, ἢ καὶ οὕτως ἐρω-
 τηθεῖσα εἶπε καὶ ἐξησφαλισατο, λαβεῖν τὰ πάντα εἰς προῖκα παρὰ
 τῶν γονέων αὐτῆς, τῶν ἀγορασάντων ταῦτα ἀπὸ τοῦ Τύμπρου ἐκεῖνου,
 λαβεῖν δὲ ταῦτα ὡς τοῦ ναοῦ, καὶ οὐχ ὡς ἴδια, καὶ εἶναι ταῦτα πάν-
 τοτε ἀνακείμενα καὶ ἀφιερωμένα τῷ τοιοῦτῳ θείῳ ναῷ. τότε μὲν οὖν
 μέχρι τούτου προέβη τὰ τῆς ὑποθέσεως· ἐν ἑτέρῃ δὲ γε πάλιν συνε-
 λεύσει ἐκεῖσε παραγενομένων ἡμῶν, διέγνωμεν, ὡς εἰ καὶ πρότερον
 ἠρωτήθη ἡ Καβαδίνα καὶ εἶπεν, ἀνήκειν τῷ ναῷ τὸ ῥηθὲν τοπίον,
 ἀλλ' οὐκ ἤδει πάντως καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν αὐτῇ καταδίκην, ἧτις
 ἐστίν, ἀναλαβεῖν μὲν τὸ ἴδιον τὸν ναὸν, ἀντιστρέφαι δ' αὐτὴν ἐκ τῶν
 ἑαυτῆς, εἴ τι περ ἀπὸ τοῦ ἱερομονάχου ἔλαβεν ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου
 τοπίου, πρὸς αὐτὸν, καὶ ἴσως κέρδος νομίζει, εἴπερ αὐτῇ μὲν ἔφαγε
 τὸ τοῦ τοπίου τίμημα, ὁ δὲ ναὸς εἰ ἀναλάβοι τὸ τοπίον χωρὶς τινος
 δόσεως ὅλως· νῦν οὖν ἐπεὶ ἐπληροφορήθημεν, ὡς καὶ τι περιε(λείφθη)
 ταύτῃ, διδαχθῆναι πρότερον τὴν ἐπερχομένην αὐτῇ καταδίκην, εἰς
 ἐρωτηθῆναι μετὰ βάρους φρικώδους ἀφορισμοῦ πάλιν περὶ τοῦ ῥηθέν-
 τος τοπίου, καὶ πᾶν εἴ τι οὕτω περὶ τούτου εἶποι, τὸ στέργον ἔξει
 καὶ βέβαιον, καθ' ἑαυτῆς γὰρ ἐρεῖ, εἴπερ εἶποι τὰ αὐτὰ τοῖς προτέ-
 ροις, σταλέντων οὖν πρὸς αὐτὴν τοῦ τε ἱρωτάτου μητροπολίτου Κυ-
 ζίκου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου παντός Ἑλλησπόντου, ἐν ἀγίῳ πνεύ-
 ματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῦ,
 καὶ τοῦ ῥηθέντος τιμιωτάτου πρωτοεκδικίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βαι-
 φερωνδάρου τοῦ Χρυσοκόκη καὶ πρότερον διδάξαντων αὐτὴν τὴν
 ἐπερχομένην αὐτῇ καταδίκην, ὅτι ἄπερ πενήτηντα διαλαμβάνει τὸ
 εἰς τὸν ἱερομόναχον γεγονὸς πρατήριο γράμμα, τὰ μὲν εἰκοσιπέντε
 δώσει αὐτῇ ἀπὸ τῶν αὐτῆς, τὰ δὲ εἰκοσιπέντε ὁ Θεολογίτης, καὶ
 οὕτως ἐρωτησάντων αὐτὴν, περὶ μὲν τοῦ τοπίου πάλιν τὰ αὐτὰ εἶπεν,

ὅτι τε τοῦ ναοῦ ἔστιν καὶ ὡς τοῦ ναοῦ ἐκαρπίζετο τοῦτο, καὶ ὅτι ἐποίησε εἰς τὸν ναὸν καὶ πλείονα ὧν ἐλάβριαν· περὶ δὲ τῆς καταδικῆς ἔλεγε στέργειν αὐτήν, εἰ μόνον ἀπαλλαγῆ τῆς τριαύτης ἀμαρτίας· περὶ δὲ τῆς τιμῆς ψεύδος εἶναι εἶπεν, ὡς ἔλαβεν εἰκοσιπέντε ὑπέρπυρα, δέκα γὰρ ἔλεγε μόνον λαβεῖν, ὃ δὲ Μακάριος ψεύδος μὲν εἶναι καὶ αὐτὸς τὰ ἐγγεγραμμένα τῷ πρατηρίῳ, ὃ ἐπεφέρετο, ὠμολόγησε, πλὴν οὐχὶ δέκα μόνον ἔλεγε δεδωκέναι τῇ Καβαδίῃ, ἀλλὰ δέκα μὲν πρότερον, εἶτα πάλιν ἑξ εἰς μέρος ἑτέρου τοπίου. τούτων οὖν οὕτω προβάτων διεκρίναμεν καὶ μαρτυρίας εἶρειν ἀπὸ τινῶν γειτόνων γερόντων. ἐγγράφου τοίνον ἀφορισμοῦ ἐκφωνηθέντος καὶ ἀναγνωσθέντος εἰς ἑπήκουον πάντων, παρήχθησαν συνοδικῶς ἐν ἑτέρᾳ συνελύσει ὃ τε θεοσεβέστατος πρεσβύτερος καὶ ὁρφανοτρόφος Μιχαὴλ ὁ Γεμιστὸς καὶ θεολόγος ὁ Παντολέων καὶ ὁ Κατζᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ ἐκκουβλίτωρος Γεωργίου ἐκείνου, οἱ καὶ πρότερον τὸν ἐγγράφως ἐκφωνηθέντα ἀφορισμὸν ἀναγνωσθέντα ἀκοήσαντες καὶ συνοδικῶς ἐρωτηθέντες ἐπὶ τῷ βάρει τοῦ τοιούτου ἀφορισμοῦ ὁ μὲν ὁρφανοτρόφος καὶ ὁ Παντολέων εἶπον, ὡς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱερέως τοῦ πατρὸς τῆς Καβαδίης ἔβλεπον, ὅτι λαμβάνει τὰ περὶ τὸν ναὸν ἐν τῷ τοιούτῳ τοπίῳ ἐμφυτεύματα ἢ Καβαδίνα, καὶ ὅτι ἤκουον πάντοτε, ὡς τοῦ ναοῦ ἦσαν, καὶ πολλάκις προσκληθεὶς ὁ ὁρφανοτρόφος ἔφαλλε καὶ ἐλειτούργει ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἔβλεπε ταῦτα· ὁ δὲ Κατζᾶς εἶπεν, ὡς τὸ ὀσπήτιον καὶ τὸ περιούλιον, ὃ εἶχεν αὐτὸς, ἐτέλει ἐν τῷ ναῷ, πλησίον δὲ τοῦ ὀσπητίου αὐτοῦ ἦν ἕτερον ὀσπήτιον ἀτελές τινος στρατιώτου, Κάσπακα ὀνομαζομένου, ὃπερ ἐχάλασε μὲν ἐκεῖνος, ἐπώλησε δὲ τὸ ὀσπητοτόπιον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὃπερ ὑστερον ἐπωλήθη πρὸς τὸν Καβαδίην· πλὴν τοίνον ἐκείνου τοῦ οἰκοτοπίου τὸ καθόλου τοῦ ναοῦ ἔλεγεν εἶναι. τούτων οὖν οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τῷ τέλει ζωῆς τῆς Καβαδίης μαρτυρίας τῆς καταδικαζούσης ἑαυτὴν ἀναφανέντων καὶ ἀπὸ τῆς μαρτυρίας τῶν ῥηθέντων γερόντων δύο γειτόνων καὶ τοῦ Κατζᾶ καὶ ἀριθῆλως ἀποδειχθέντος τοῦ ναοῦ εἶναι τοῦ ῥηθέντος τοπίου, πλὴν τοῦ ὀσπητοτοπίου τοῦ Κάσπακα, οἱ δὲ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες καὶ οἱ φιλοσεβεῖς νόμοι οὐ μόνον ἀνεκκοίητα διορίζονται μένειν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀκίνητα, ἀλλὰ καὶ μεγίστη ὑποβάλλουσι καταδικῆ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ταῦτα διχα γνώμης τῆς συνόδου καὶ τοῦ πρώτου τῆς ἐπαρχίας· φησὶ γὰρ ὁ τῆς ἀγίας καὶ οὐ-

κουμενικῆς ζ' συνόδου κανῶν ιβ' οὕτως· „εἴ τις ἐπίσκοπος εὐρεθῆ ἢ
 ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτουργιῶν τοῦ ἐπισκοπέου ἢ τοῦ μοναστηρίου
 ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα ἢ ἑτέρω προσώπῳ ἐκδιδοῦς, ἄκυ-
 ρον εἶναι τὴν ἔξοδον καὶ τὰ ἐξῆς.“ εἰ οὖν ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος τοῦτο
 ποιῶν ἄκυρον ἔσται, πολλῶν μᾶλλον ἰδιώτης, ἱερὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀκί-
 νητον πιπράσκων. καὶ ὁ τῆς ἐν τῇ Καθαργένη δὲ κς' κανῶν φησιν·
 „ὁμοίως ἤρρεσεν, ἵνα πρᾶγμα ἐκκλησιᾶ στικὸν μηδεὶς πιπράσῃ, ὅπερ
 πρᾶγμα ἐὰν προσόδους μὴ ἔχῃ, καὶ πολλή τις ἐπείγῃ ἀνάγκη, ἐμφα-
 νίζεσθαι τῷ πρώτῳ τῆς ἐπαρχίας καὶ μετὰ τοῦ ὠρισμένου ἀριθμοῦ
 τῶν ἐπισκόπων βουλευέσθαι, τί δεῖ πράξαι· εἰ δὲ τοσαύτη ἐπείγει
 ἀνάγκη τῆς ἐκκλησίας, ὡς μὴ θύνασθαι πρὸ τοῦ πωλεῖν βουλευέσθαι,
 καὶ τούτους χειρνωῶντας εἰς μαρτυρίαν καλέσει ὁ ἐπίσκοπος, φροντίδα
 ποιούμενος τοῦ ἀποδείξαι τῇ συνόδῳ πάσας τὰς συμβάσας τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ αὐτοῦ περιστάσεις, ὅπερ εἰ μὴ ποιήσῃ, ὑπεύθυνος τῷ θεῷ καὶ
 τῇ συνόδῳ φανήσεται καὶ ἀλλότριος τῆς οικείας τιμῆς.“ καὶ ὁ λγ' δὲ
 τῆς αὐτῆς· „ὁμοίως ἤρρεσέ, φησιν, ὥστε τοὺς πρεσβυτέρους παρὰ γνώ-
 μην τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπισκόπων πρᾶγμα μὴ πιπράσκῃ τῆς ἐκκλη-
 σίας, ἐν ἧ' καθιέρωνται, ὅν τρόπον καὶ τοῖς ἐπισκόποις οὐκ ἔξεστι
 πιπράσκῃ χωρία, ἀγνωσούσης τῆς συνόδου ἢ τῶν ἰδίων πρεσβυτέρων.“
 μὴ οὐσης τοίνον ἀνάγκης οὐδὲ ἐπισκόπῳ ἔξεῖναι καταχρησασθαι
 πράγματι. καὶ οἱ φιλευσβεῖς δὲ νόμοι φασὶν ἐπὶ λέξεως οὕτως· „οἱ
 εὐαγεῖς οἴκοι μὴ εὐποροῦντες ἀλλαχόθεν πληροῦν τὰ δημόσια, καλῶς
 πωλοῦσι καὶ κτήσεις αὐτῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ μητροπολίτου, συνόντων αὐτῷ
 τῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν· τότε δὲ τὰ ἀκίνητα ἐκκλησιαστικὰ ἐκ-
 ποιεῖται, ὅταν μὴ ἦ παντελῶς κινητά.“ καὶ πάλιν ὁ ἐπὶ παρανόμῳ
 συναλλάγματι φησι, διδοῦς ἀγωγὴν οὐκ ἔχει εἰς τὸ ἀναλαβέσθαι τὸ
 ἑαυτοῦ. καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ φησιν· „ἂν δὲ παρὰ τὰ διηγορευμένα ἡμῖν
 συναλλάγματι γένηται ἐπὶ τοῖς διαφέρουσι πράγμασι κινητοῖς τε καὶ
 ἀκινήτοις ἐνὶ τῶν εὐαγῶν οἴκων, ἀναδίδεσθαι μὲν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ
 τὸ πρᾶγμα, ἐφ' ἧ' τοῦτο παρηκολούθησε, μετὰ τῶν τοῦ μέσου χρόνου
 καρπῶν, μενέτω δὲ παρ' αὐτῇ τὸ τίμημα ἢ τὸ ἀντιδώρον· ἢ τὰ ὑπὲρ
 ἀμείψεως ἢ ἄλλης οἴασσον αἰτίας αὐτῇ δεδομένον· εἰ δὲ δωρηθεῖ
 πρᾶγμα ἐκκλησιαστικόν, καὶ αὐτὸ ἀναδίδεσθαι τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλη-
 σίᾳ μετὰ τῶν τοῦ μέσου χρόνου καρπῶν· εἰ δὲ ὑποθήκῃ παρὰ ταῦτα
 δοθῆι, ὁ δανειστῆς τὸ ἐποφειλόμενον ἀπολλύτω, καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα

τῆ εὐαγεῖ οἴκιφ ἀποδιδοῦν· οἱ δὲ τὰ συμβόλαια γράψαντες ἐπὶ τοιοῦ-
 τοις ταβουλλάριοι παρὰ τοῦδε ἡμῶν τοῦ νόμου διηνεκῆ ἐξορίαν κα-
 ταδικαζέσθωσαν“. ἐπεὶ οὖν καὶ ἀπὸ τῆς ὁμολογίας τῆς Καβαδίνης
 ἀποθνησκούσης καὶ καθ' ἑαυτῆς, ὡς εἴρηται, εἰπούσης καὶ ἀπὸ μαρ-
 τυρίας τῶν ῥηθέντων γειτόνων ἀνεφάνη, τὸ περὶ τὸν ναὸν τοπίον τὸ
 καταφυτευθὲν παρὰ τοῦ ἱερομονάχου τοῦ ναοῦ ἴδιον εἶναι καὶ ἀφιε-
 ρωμένον καὶ ἀνακείμενον αὐτῆ, ὁ δὲ θεολογίτης καὶ ἡ Καβαδίνα
 ἐπώλησαν ἀμετόχως, ἕσπον μὲν ἀπὸ τῶν ῥηθέντων κανόνων καὶ νόμων,
 μηδὲν λαβεῖν καταδικάζεται ὁ ἱερομόναχος, κἄν τε ἐν γνώσει, κἄν τε
 ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τῆ-ναῶ ἀνήκειν τὸ τοπίον πεποίηκε τοῦτο, οὐδὲν γὰρ
 διορίζονται περὶ τοῦ ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ· συγκαταβάσει δὲ χρησα-
 μένη ἢ μετριότης ἡμῶν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται συνοδικῶς, τὸ
 μὲν τίμημα, ὃ ἔδωκεν ὁ ἱερομόναχος, ἵνα λάβῃ αὐτὸ, τὸ μὲν ἡμῶν
 ἀπὸ τῆς εὐρεθείσης τῆ Καβαδίνης περιουσίας, τὸ δὲ ἡμῶν ἵνα λάβῃ
 ἀπὸ τῶν ἐπικαρπιῶν τοῦ καθίσματος τοῦ θεολογίτου, αἰ τοῦτοφ ἀνή-
 κουσιν, ἐπεὶ ἄλλοθεν ἀποτίσαι οὐκ ἔχει, ἅπερ ἔλαβεν ἀμετόχως· ὁ δὲ
 γε ναὸς ἀπολήφεται τὸ ῥηθὲν τοπίον, τὸ μὲν ὡς ἴδιον καὶ ἀνήκον
 αὐτῆ, τὸ δὲ ὁσπητοτόπιον τοῦ Κάσπακα, ὡς πληττισμοῦ δίκαιον ἔχων
 εἰς αὐτό· περὶ δὲ τῆς ἀνακαθάρσεως καὶ τῆς καταφυτεύσεως τούτου
 διέγνωμεν συνοδικῶς, ἐπιστατηθῆναι αὐτὸ παρὰ εἰδημόνων ἀνδρῶν, ὡς
 ἂν διακρίνη ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ ὅσων ἂν εὐλογον ἐξοδον διακρι-
 νωσιν οὗτοι καταβληθῆναι εἰς αὐτὸ, ἵνα λάβῃ ταύτην παρὰ τοῦ Μη-
 θείας ὡς κορίου τοῦ ναοῦ ὁ ἱερομόναχος. περὶ δὲ τῆς εἰς τὸν ναὸν
 ἐμβληθείσης ὕλης καὶ ἀχρειωσάσης αὐτόν, ταῦτα καὶ ἀμετόχως, εἴπερ
 παρ' ἄλλου του τοῦτ' ἐτολμάτο, τοῖς κρέπουσιν ἂν ἐπιτιμίαις ἐσωφρονί-
 ζετο καὶ εἰς μῆκος χρόνου πολλοῦ, ὅτι δὲ τοῦτο πεποίηκεν ὁ ἱερομό-
 ναχος διὰ τινὰς λογισμοὺς, εἴλετο μᾶλλον ἢ μετριότης ἡμῶν ῥαθυ-
 μίαν ἐγκληθῆναι παρὰ τινῶν ἢ τὴν κρέπουσαν ἐκδίκησιν ἐπενεγεῖν
 τῆ τοιοῦτοφ τολμήματι· διέγνωμεν οὖν ἐκβληθῆναι τὴν ὕλην παρὰ τοῦ
 ἱερομονάχου. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο
 καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ἀ π ο λ υ-
 θ ἔ ν ἐ ν ἔ τ τ ε ι , ς ρ δ ε κ ἄ τ η ς , μ η ν ἰ ν ο ε μ β ρ ῖ η ἰ ν δ . ι ' τ .

DCLXXVIII. (6910—1401) novembri. ind. X.

Synodi sententia de venditione fundi.

† Ὁ Παλαιολόγος κδρις Μιχαήλ, ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἀνέφερον, ὡς ἀνάγκη πιεζόμενος καὶ χρέεσι ποικίλοις περιπεσὼν βούλεται νῦν ἐκποιήσασθαι τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ τὸ περὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος Χριστοῦ διακειμένον περὶ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Ρωμανοῦ, εἰς τε ἀπαλλαγὴν τῶν χρεῶν αὐτοῦ, ὧν τινα δῆλα καὶ τῆ ἡμῶν ἦσαν μετριότητι, καὶ εἰς ζωάρκειαν αὐτοῦ τε καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός· διὰ γοῦν τὸ εἶναι ταύτην ἔτι ἀφήλικα δευλιῶσι μὲν οἱ βουλούμενοι αὐτὸ ἀγοράσαι, κινδυνεύει δ' αὐτός τε καὶ τὰ αὐτοῦ λιμῶ τε καὶ χρέεσι διαφθαρήναι, καὶ ἐζήτησε βοήθειας τυχεῖν εἰς τοῦτο. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν διέγνω καὶ ἀπεφάνετο, ὡς εἰ καὶ ἀφήλιξ ἔτι ἐστὶν ἡ τοῦ Παλαιολόγου γυνὴ κυρὰ ἡ Παλαιολογίνα, καὶ οὐκ ἐπιδέχεται ὅλως νόμου διδασκαλίαν, ἡ δὲ τοῦ ἀνδρός περιουσία κατὰ νόμους ὕποτεθειμένη ἐστὶν εἰς τὴν προῖκα τῆς γυναικός, ἀλλὰ τὴν σήμερον ἱκανωθῆναι αὐτὴν καὶ εἰς τὰ λείποντα ταύτῃ ἀποκοπήναι μέρος τι τῆς τοῦ ἀνδρός αὐτῆς περιουσίας καὶ παραδοθῆναι αὐτῇ, ὥστε κατέχεσθαι παρ' αὐτῆς ὡς ἴδιον κτῆμα καὶ προικῆνον, καὶ τότε τὸ ἐναπολειφθὲν ἐλευθέρου εἶναι ἀπὸ τῆς προικός αὐτῆς καὶ ποιῆσαι εἰς ἐκεῖνο τὸν Παλαιολόγον, ὡς βούλεται, καὶ ἐλευθερώσαι μὲν τὰ αὐτοῦ ἐνέχυρα, τραφήναι δὲ ἐκ πωλήσεως ἐκείνου αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ, τὸ ἀνενόχλητον ἔχοντος τοῦ ἀγοραστοῦ, ὡς εἴρηται, προβάντος τοῦ περὶ τοῦτου, στέρεξαντος δ' ἅμα καὶ ἀξιώσαντος τοῦτο καὶ τοῦ Παλαιολόγου, ἀπεστάλησαν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῦτο ποιῆσαι οἱ τιμιώτατοι ἐξωκατάκληλοι τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ οἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, διάκονοι, ὃ τε μέγας σακελλάριος ὁ Ἀσινάρης, καὶ ὁ μέγας χαρτοφύλαξ, ὁ Βηλσαμών, καὶ ὁ πρωτέκδικος, ὁ Εὐγενικός, οἱ καὶ ἀπελθόντες καὶ τὸ τῆς Παλαιολογίνης σύμφωνον ἔμπροσθεν αὐτῆς ὑπαναγνόντες καὶ τὰ καταγεγραμμένα αὐτῇ εἶδη, ῥόδια λέγω καὶ κόσμια, εὐρόντες τε καὶ ἰδόντες καὶ παραδόντες αὐτῇ ταῦτα ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς, ἀντὶ μὲν οὖν τῶν καταγεγραμμένων ἐκείσε καβαλλαρικῶν ὑπερπύρων, ὄντων τεσσαράκοντα, φθαρέντων δὲ, δόντες αὐτῇ

κατασειστὰ ὑπέρπυρα τεσσαράκοντα, ἅπερ εἰς ταῦτα δὴ τὰ ὑπέρ-
 πυρα ἠγόρασεν ὁ Παλαιολόγος, εὐρέθησαν δὲ μόνον λείποντα ἀπὸ
 πάντων τῶν προικίων ὧν παρέλαβεν ὁ Παλαιολόγος, κατασειστὰ ὑπερ-
 πύρων διακοσίων εἴκοσι καὶ ἅπερ ἔλαβε τριάκοντα ὑπέρπυρα ἀπὸ τοῦ
 χρέους τῶν διακοσίων . . . ὧν ὄφειλε τῇ Παλαιολόγῃ ἢ πενθερᾷ
 αὐτοῦ, ὡς γίνεσθαι πάντα τὰ λείποντα ὁμοῦ ὑπέρπυρα διακόσια πεν-
 τήκοντα, παρέδωκαν δ' αὐτὰ τῇ τοῦ Παλαιολόγου γυναικὶ ἀντὶ τοῦ-
 των χωράφιον μουζουρίων τῆς μέτρας ὀκτώ, τιμηθὲν εἰς ὑπέρπυρα
 ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ τὸ ἠνωμένον τῇ τοιοῦτῃ χωραφίῳ πρὸς τῇ
 ὁδίῳ μέρος ἀμπελίου μουζουρίων τῆς μέτρας τριῶν, τιμηθὲν καὶ
 αὐτὸ εἰς ὑπέρπυρα ἑκατὸν εἴκοσι, ὡς γίνεσθαι ταῦτα ὁμοῦ τιμῆς
 ὑπερπύρων διακοσίων ὀγδοήκοντα, ἀντὶ τῶν λειπόντων τῇ Παλαιολο-
 γίνῃ διακοσίων πενήκοντα ὑπερπύρων. ἐπεὶ ταῦτα τοῦτον προέβη τὸν
 τρόπον καὶ τὸ ἱκανὸν περιήλθε τῇ Παλαιολογίνῃ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ προικί,
 ἀπέμεινε δὲ ἐλευθέρων ἀπὸ ταύτης τὸ λοιπὸν ἀμπέλιον τοῦ Παλαιολο-
 γοῦ, καὶ ἔχει τὰς ῥηθείσας ἀνάγκας, δι' ἧς καὶ βούλεται ἐκποιή-
 σασθαι τρεῖς, ὄφειλε ὁ τοῦτο ἐξωνησόμενος ἀνενόχλητος μένειν καὶ
 πάντῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τε τῆς Παλαιολογίνης, ἐπεὶ ἱκανώσαμεν
 αὐτὴν εἰς τὴν προικία αὐτῆς, καὶ πλείω, ὡς εἴρηται, καὶ οὕτως ἐνε-
 δόθη τῇ Παλαιολόγῃ πωλῆσαι τὸ ἀμπέλιον ὑπὲρ βοήθειας καὶ δια-
 τροφῆς αὐτῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ παντὸς
 τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἐκουσίως γὰρ ἐποίησε καὶ τὴν περὶ τούτου δέησιν,
 καὶ ἐλευθέρου ἀποδειχθέντος τοῦ τοιοῦτου ἀμπελίου ἀπὸ τῆς προικὸς
 τοῦ Παλαιολόγου, ἄδειαν ἔχει ποιῆσαι εἰς τὸ ἑαυτοῦ, ὡς βούλεται,
 πολλῇ πλεον, ὅτι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τῶν
 αὐτοῦ ἐλευθερίας πραγμάτων ποιήσει τὴν τοιαύτην πράσιν, ἥτις νομί-
 μως προβησομένη καὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὸ πάγιον ἔξει
 καὶ βέβαιον καὶ πάντῃ ἐρρωμένον καὶ ἀκατάλυτον. εἰς γὰρ τὴν περὶ
 τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς
 ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμῆς πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μῆνι νοεμβρίῳ ἰνδ. ι' †.

DCLXXIX. (6910—1401) decembri. ind. X.

Sententia in lite.

† Ἐπει ἠθέλησεν ὁ οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρις Γαβριήλ ὁ Παλαιολόγος, ἀγοράσαι τὸ μεριδικὸν χωράφιον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ οἰκείου τῷ βασιλεὶ τῷ ἀγίῳ, κατὰ πνεῦμα υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Παλαιολόγου, οὐκ εἶχε δὲ ὑπέρπουρα εὐκόλως ἀγοράσαι αὐτὸ, καὶ ἐκινδύνευσεν ἄλλος τις ἐξωτερικός εἰσαχθῆναι εἰς τὴν τούτου ἐξώνησιν, διὸ καὶ ἀναγκασθεὶς ἀνέδρα μὲν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ ἀνέφερεν, ὡς βούλεται καὶ αὐτὸς καὶ ἅπαν τὸ μέρος τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θείναι τὰ προικῆα κατασειστὰ αὐτοῦ εἰς ὑπέρπουρα ἑκατὸν πενήκοντα καὶ ἐξωνήσασθαι τὸ ῥηθὲν χωράφιον, συμφέρον τοῦτο κρίνασα καὶ ἡ μετριότης (ἡμῶν) καὶ ὑπὲρ τοῦ Παλαιολόγου εἶναι καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἀκίνητον κτήσασθαι κτῆμα καὶ εὐπρόσοδον μᾶλλον τοῦ κινήτου, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ κινήτὸν νῦν ἐκποιεῖται, ἐνδέχεται δὲ καὶ αὐτὸ, τὰ κατασειστὰ λέγω, ἐλευθερωθῆναι ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου χρέους, ἐπένευσεν, οὕτω τοῦτο γενέσθαι, ὥστε κρατεῖσθαι τὸ καθόλου χωράφιον τοῦ Παλαιολόγου, τὰ τε μεριδικὰ ἑαυτοῦ καὶ ὃ ἀγοράζει νῦν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, εἶναι κεκρατημένα τὰ τοιαῦτα πάντα μεριδικὰ εἰς τὴν προῖκα αὐτοῦ ἀντὶ τῶν τοιοῦτων κατασειστῶν καὶ καταλογίζεσθαι ὡς προικῆον τὸ καθόλου χωράφιον καὶ μηδὲν ἔχειν τὸν Παλαιολόγον ἄδειαν εἰς αὐτὸ διαπράξεσθαι τι, πρὶν ἂν ἐξαγοράσῃ τὰ κατασειστὰ, ὃ δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπέρπουρα δανείσας, εἴτε ἀνὴρ ἔστιν, εἴτε γυνή, ὀφείλει ἱκανωθῆναι ἀπὸ τῶν ῥηθέντων κατασειστῶν τῶν εὐλόγως καὶ ἐπὶ συμφέροντι τῆς Παλαιολογίνης τῆς ἀφήλικος τῆς ἐχούσης ταῦτα τεθέντων εἰς ἐνέχυρον καὶ ἐκβληθέντων καὶ ἀπὸ τῆς προικὸς ὃν εἴρηται τρόπον, καὶ ἀντ' αὐτῶν εἰσαχθέντος τοῦ καθόλου χωραφίου. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνητὶ νοεορίῳ ἰνδ. ι' †.

DCLXXX. (6910—1401) desembri, ind. X.

Lis diiudicatur.

† Ὁ Εὐφημιανός διὰ τοῦ Σοφιανοῦ κυροῦ Ἰωάννου ἐγκλησιν ἐκίνησε συνοδικῶς κατὰ τοῦ Ἁγγέλου κυροῦ Κωνσταντίνου, εἰπὼν, ὡς ἔδωκεν αὐτῷ ἐπὶ πόρῃ καὶ ἀγαθῷ κατενοδῶματι ὑπέρπυρα ἑκατόν, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν Χίον μετὰ παραβίου τῆς νελίας, ὁ δὲ τοῦ παραβίου ἐκείνου ταξειδεύσαντος ἀπῆλθε μετὰ ἄλλου παραβίου, καὶ ἠχμαλωτίσθη, διὰ καὶ ἐζήτει τὰ ὑπέρπυρα ἀπὸ τοῦ Ἁγγέλου, ὡς παραβάντος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ συμφωνίας, προσκόμισε δὲ καὶ τὴν τοιαύτην ἔγγραφον αὐτῶν συμφωνίαν, εἰς τε ἀπόδειξιν βάλετο, καὶ ἀντὶ καταδοχῆς τοῦ Εὐφημιανοῦ, στέρξαντος διὰ τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν ἀντὶ αὐτοῦ τὸν Σοφιανόν· ὁ δὲ Ἁγγελος εἶπεν, ὡς μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τὸ τῆς συμφωνίας καράβιον ἐπ εἰς ἐκεῖνο εἰσελθεῖν ἕνα μῆνα περιεπάτει καὶ ἔβλεπεν ὁ Εὐφημιανός καθ ἐβούλετο ταξειδεῦσαι με μετὰ ἄλλου παραβίου, ἔμελλε ζητήσῃν ἀπ . . . , αὐτὸς ὁ Σοφιανός ἐζήτησεν, καὶ ἐκράτουεν ὑπέρπυρα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε ταῦτα, διότι οὐκ ἐταξειδεύσα μετ' ἐκείνου τοῦ παραβίου, ὅτι δὴ ἐσιώπησεν αὐτὸς, κατέλυσε τὴν τοιαύτην συμφωνίαν, καὶ ἔστερξε ταξειδεῦσαι με μετὰ ἄλλου παραβίου. τούτων οὖν καὶ παρ' ἀμφοτέρων λαληθέντων συνοδικῶς, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν, δίκαια λέγειν τὸν Ἁγγελον· εἰ μὲν γὰρ ἀπεδήμει ὁ Εὐφημιανός, εἶχεν ἂν τοιαῦτα προβάλλεσθαι, ἐπεὶ δὲ παρῆν καὶ καθ' ἡμέραν ἔβλεπε τὸν Ἁγγελον μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τὸ τῆς συμφωνίας αὐτῶν καράβιον, καὶ οὐκ ἐζήτησε τὰ αὐτοῦ, ἢ σιωπῇ αὐτοῦ συγκατάθεσιν δηλοῖ, ὥστε ταξειδεῦσαι τὸν Ἁγγελον μετὰ ἄλλου παραβίου, ἄλλως τε καὶ ὀχυροῦ τοῦ πετζωμένου, ὅθεν ἐπεὶ συνέβη κίνδυνος κατὰ θάλατταν, οὐδὲν ὀφείλει ὁ Ἁγγελος ζημιωθῆναι. ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ Σοφιανός, ὡς ἐνδέχεται στείλαι τὸν Ἁγγελον πράγματα εἰς τὴν Χίον, ὁ δὲ Ἁγγελος τοῦτο ἠρνήσατο παντελῶς, διέγνωμεν, ὡς ὅταν ἀποδείξῃ ὁ Εὐφημιανός, ὅτι ἔστειλεν ὁ Ἁγγελος πράγματα εἰς τὴν Χίον μετὰ τῆς λας, ὀφείλει μετέχειν ἐξ ἐκείνων καὶ αὐτὸς ὡς καὶ οἱ ἄλλοι, οἵτινες εἶχον εἰς τὸν Ἁγγελον πράγματα, τούτου δὲ μὴ ἀποδειχθέντος ἀνενόχλητος διατηρηθήσεται ὁ Ἁγγελος ἀπὸ τοῦ Εὐφημιανοῦ καὶ πάντῃ ἀνεπηρέαστος, ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς συμφωνίας αὐτῶν γράμμα κατ-

ελύθη συνοδικῶς. τούτου γὰρ χάριν ἀπολάλεται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ἔτι ὑφείλει ὁ Ἄγγελος εἶ τι ἔφθασε καὶ ἠλευθέρωσεν ἀφ' ὧν εἶχεν ἐν τῷ καταβίῳ, μεθ' οὗ παρεδόθη εἰς αἰχμαλωσίαν, ἀποδοῦναι καὶ τῷ Εὐφημιανῷ, κατὰ τὸ ἀνάλογον, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις, ὧν ἐκράτει πράγματα, καὶ οὕτως ἐλεύθερος διατηρεῖσθαι ἐκ πάντων, καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐφημιανοῦ, καὶ πάντη ἀνεπηρέαστος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ε' †.

DCLXXXI. (6910—1401) decembri. ind. X.

Episcopus Melaniorum sit metropolitā Adriānupoleos.

† Ἱερώτατοι μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι, ὃ τε Προβσῆς καὶ τὸν τόπον ἔχων τοῦ Νικομηδείας, ὃ τε Νικαίας καὶ ἔξαρχος πάσης Βιθυνίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοὶ χάρις ὑμῖν εἴη ἀπὸ Θεοῦ καὶ εἰρήνη. γινώσκετε καὶ ὑμεῖς, ὡς ἡ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀγιοτάτη μητρόπολις ἐπέκεινα τῶν δύο χρόνων γνησίου ἀμοιρᾶ ἀρχιερέως, ἔδοξεν οὖν ἡμῖν καλὸν καὶ συνήξαμεν τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, καὶ ἐκοίτησαν εἰς αὐτὴν φήφους κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀλήθειαν, ἐτέθη οὖν εἰς τὰς φήφους μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μελανίων· ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, ἥτις ἔχει τὴν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων, ἐξελέξατο πρὸ τῶν ἄλλων τὸν τοιοῦτον θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον εἰς τὴν τοιαύτην ἐκκλησίαν, γράφει οὖν ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἐνωθῆτε καὶ δείξητε τοῦτο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐὰν εὐχαριστῆ καὶ προσκονῆ εἰς τοῦτο καὶ ἐν στερνι ὀλοφύγως, ὡς μεγάλα εὐεργετούμενος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, εἶπατε αὐτῷ, ἵνα σπουδάσῃ καὶ ἐπιμελήσῃται, ὅσον ἐνὶ δυνατὸν, εἰς τοὺς αὐτόθι ἄρχοντας, ἵνα λάβῃ ἄδειαν, καὶ ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ γένηται εἰς αὐτόν ἡ μετάθεσις καὶ κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ τάξιν τε καὶ συνήθειαν, καὶ σπουδασάτω εἰς τοῦτο, ὅσον ἐνὶ δυνατὸν, ἐπεὶ καὶ εἰς τιμὴν αὐτοῦ τοῦτ' ἔσται· εἰ δὲ πάντα ποιήσας μὴ δυνηθῆ τοῦτ' ἐφευρεῖν παρὰ τῶν αὐτόθι ἀρχόντων, ἐπεὶ οὐ δίκαιον ἐμποδίσασθαι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπὸ τῆς τῶν ἀσεβῶν τυραννίδος, ἔδοξεν ἡμῖν καλὸν κατὰ δεύτερον λόγον, καὶ στέλλομεν ἀ-

τάθει τὴν ὁμολογίαν τὴν συνήθως δεδομένην παρὰ πάντων ἀρχιερέων ἐπ' ἐκκλησίας Χριστοῦ· ἀναγνώτω τοίνυν αὐτὴν προκαθημένων ὁμῶν, προτάξας ἐν ταύτῃ καὶ ὑπογράψας διὰ τὴν ἀνωθεν περὶ ταῦτα ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν, ὑπογράψατε δὲ καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῇ ὑπισθεν μαρτυρίας χάριν διὰ τὸ βέβαιον, καὶ στείλατε αὐτὴν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον, μεθ' οὗ πληροφορεῖται ὁ ἐπίσκοπος, καὶ τότε σταλήσεται μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάλιν ἢ τῆς μεταθέσεως πράξις πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον, καὶ προβιβασθήσεται εἰς γνήσιον μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως, καὶ ἀπελεύσεται αὐτόθεν εἰς τὴν τοιαύτην μητρόπολιν. τοῦτο δὲ διακρίνομεν διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν τῆς μάχης δυσχέρειαν, ἐπεὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κύριον ἐνταῦθα ἐνὶ δίκαιον, ἵνα ἔλθῃ καὶ γένηται εἰς πάντα ἢ ἐκκλησιαστικὴ τάξις τε καὶ συνήθεια, ὅπως τὸ δυνατόν γενέσθω. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὁμῶν ἰσότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ματίφ ἰνδ. ε' †.

DCLXXXII. (6910—1401) decembri. ind. X.

Monachi Manganiotae promittunt, se bis mense sacra celebraturos esse in ecclesia S. Stephani.

† Μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ε' ἠρωτήθησαν παρ' ἐμοῦ οἱ Μαγγανιώται κατὰ τὴν θείαν διάγνωσιν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅ τε ἐκκλησιάρχης αὐτῶν καὶ ὁ ἱερομόναχος κύρις Γρηγόριος καὶ ὁ κύρις Μακάριος, ὁ τοῦ κυροῦ Ἰακώβου ἀδελφός, ἔχων, ὡς εἶπε, καὶ τὰς γνώμας τοῦ τε ἀδελφοῦ αὐτοῦ, κυροῦ Ἰακώβου, καὶ τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Ματθαίου, ἀποδημούντος εἰς τὴν χώραν, καὶ ὁ μοναχὸς Μαλαχίας, καὶ πάντες ἔστειραν καὶ ὑπεσχέθησαν καὶ συνεφώνησαν, ἵνα δις τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα ἱεουργῆται ὑπ' αὐτῶν ἀ(δια)κόπως καὶ ἀπροφασίστως ὁ πάνσεπτος καὶ θεῖος ναὸς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, ὃν ἀνέκτισεν ὁ παναγιώτατος, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντινουπόλεως, ἀφιέρωσε δὲ αὐτὸν ἡ Λαζαρίτζηνα Εὐφροσύνη δεξαμένη αὐτὸν ἀπὸ τῶν γονέων αὐτῆς πρὸς τὴν σεβασμίαν Μαγκάνων, καὶ ὑπεσχέθησαν ἀδιακόπως τοῦτο

ποιεῖν καὶ ἱερουργεῖν δις τοῦ μηνός τὸ ἐλάχιστον μετὰ ἀντιμηνίου, μέχρις ἂν σπουδάσωσι καθιερωθῆναι τὸν ῥηθέντα ναόν, καὶ τότε ἱερουργεῖν ἐν αὐτῷ ἀδιακόπως δις τοῦ μηνός τὸ ἐλάχιστον, συμφωνήσαντες, ἐὰν φωραθῶσι ποτε τοῦτο μὴ ποιοῦντες, ἵν' ἂν ἀθειήσωσι κατὰ τι τοῦτο, ὃ συνεφώνησαν, καὶ ἀνέφερον καὶ διὰ τοῦ μοναχοῦ Μαλαχίου τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἵνα ἀφαιρῶνται ὑπ' αὐτοῦ τὸν τοιοῦτον θεῖον ναόν καὶ πάσαν τὴν περιοχὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ἀρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν τοῦτο ὑποσχεθέντες, καὶ διὰ τὸ βέβαιον ἐνταῦθα παρεσημειώθη καὶ ὑπεγράφη διὰ τὸ βέβαιον †.

† Ὁ π ρ ω τ έ κ δ ι κ ο ς †.

DCLXXXIII. (6910—1401) 9. decembris. ind. X.

Lis diiudicatur.

† Μηνὶ δεκεβρίῳ, θ', ἰνδ. ι', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς ἔγκλησιν ἐποιήσατο κὸρ Μιχαὴλ ὁ Μικροκέφαλος κατὰ κοροῦ Μιχαὴλ Μαγίστρου τοῦ Πόθου, καὶ ἀπήτησεν ἀπ' αὐτοῦ δοῦναι αὐτῷ λόγον περὶ τῶν πατρικῶν αὐτοῦ πραγμάτων, ὡς ἐπιτρόπου ὄντος τῶν πατρικῶν αὐτοῦ πραγμάτων, ὃ δὲ Μάγιστρος προεκόμισε τιμίαν πατριαρχικὴν γραφὴν τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κοροῦ Νείλου, ἧτις ἐδικαίωσε μὲν αὐτὸν μὴ ἐνέχεσθαι εἰς τὰ τῶν παιδῶν πράγματα, διελάμβανε δὲ μόνον συντρέχειν ὑπὲρ τοῦ Μικροκεφάλου καὶ ἀγωνίζεσθαι, εἴ πως δονηθῶσιν ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ Δερμοκαίτου ἐκείνου κυροῦ Ἰωάννου τραχηλαίαν, ἣν ἔλαβεν ἐκεῖνος ὡς ἐπίτροπος ὢν καὶ αὐτὸς, ἀδικεῖ δὲ αὐτὴν τοὺς παῖδας. ἐρωτηθέντες οὖν ἢ τε μάμμη τοῦ Μικροκεφάλου καὶ αὐτὸς ὁ Πόθος, εἰπεῖν τὴν ταύτης τιμὴν, εἶπον, ὡς ἐννεμήκοντα μὲν ἦν ὑπέρπυρα, δοὺς δ' ἐκεῖνος τινὰ τῶν ὑπερπύρων μετὰ μεγάλης βίας καὶ κρίσεως, ἀπελοιπάσθη ὑπέρπυρα τσσαράκοντα· τούτων οὖν οὕτω φανέντων ἐζήτησε λαβεῖν ταῦτα ὁ Μικροκέφαλος ἀπὸ τοῦ ἱερομονάχου Μακαρίου, ὡς γεγονότος ἐκείνου καλόγηρος καὶ τὸν αὐτοῦ ἅπαντα ἐναπολειφθέντα βίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μονὴν ἀφιέρωσαντος. ἐρωτηθεὶς τοῖνον ὁ ἱερομόναχος προεκόμισε γράμμα ἐκείνου ἀφιερωτήριον, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένον, ὡς οὐδενὶ ὀφείλει ὁ Δερμοκαίτης οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ υἱῷ

αὐτοῦ, τῷ κῦρ Ἀλεξίῳ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ δέδωκεν ὑπέρπυρα ὑγδοήκοντα ἀντὶ τοῦ ἰδίου φαλκιδίου. τούτων φανέντων οὕτω, ἐπεὶ ἦν ἀνάγκη ἰκανωθῆναι τὸν Μικροκέφαλον ἀπὸ τοῦ φαινομένου βίου τοῦ Δερμοκαίτου, ὅστις ἐστὶ τὰ αὐτοῦ οἰκήματα τὰ εἰς τὴν μονὴν τῶν ἀγίων Θεοδώρων ἀφιερωμένα, ἐζήτησεν ὁ ἱερομόναχος, ὡς ἐπεὶ οὐκ ἔμπορεῖ νῦν ἀποδείξεων τοῦ δεῖξαι τὸν Μικροκέφαλόν ὅπως ἰσάσθη εἰς τὸ χρέος αὐτοῦ ἅπαν, δυνατόν γὰρ ἔλεγε, κατέχειν ταῦτα τὸν υἱὸν τοῦ Δερμοκαίτου, ἀπέδημον τῆνικαῦτα ἐν τῇ Ἀθήνῃ τυγχάνοντα, ἐδόθη αὐτῷ διωρία μῆνῶν ἕξ, καὶ εἰ μὲν ὁ υἱὸς τοῦ Δερμοκαίτου ἔλθοι καὶ ἀποδείξει, ὅπως ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπόφλησε τὸν Μικροκέφαλον, ἤδη καλὸν εἰ δ' ἐκεῖνος ἔλθῶν οὐκ ἀποδείξει, ἢ καὶ ἡ διωρία παρέλθοι, ἵνα ποιῇ ἡ κρίσις, ὅσον ἐνὶ δίκαιον, καὶ λάβῃ ταῦτα ὁ Μικροκέφαλος ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Δερμοκαίτου, καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

DCLXXXIV. (6910—1401) decembri, ind. X.

Lis diiudicatur.

† Ἄννα ἡ Φιαλίτισσα, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα συνοδικῶς προκαθημένην, ἐγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, Ζενοβίας μοναχῆς τῆς Φιαλιτίσης, εἰπούσα, ὡς ὅτε ἔλαβεν ἄνδρα τὸν υἱὸν Ἰωάννην τὸν Φιαλίτην, ἔδωκεν αὐτῷ λόγῳ προικὸς τὸ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς ἀγοράσθαι οἰκήμα . . . περὶ τὴν Μαρμαρόπορταν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Εὐγενίου διακείμενον, οὗ δὴ οἰκήματος ἀνέκτισεν ἀνώγειον τὸ ἦμισυ ὁ ῥηθεὶς ἀνὴρ αὐτῆς, δεῖ ἐπεὶ ἠχμαλωτίσθη καὶ εὐρίσκεται εἰς τοὺς Τούρκους, ἐμήνω, ἵνα ποιήσῃ πάντα τρόπον ἀπὸ τῶν αὐτῆς προσόντων καὶ ἐξαγοράσῃ αὐτόν, ἢ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἀσθενοῦσα ἐποίησεν ἀρετίως διαθήκην, καὶ ἀφῆκε τὸ ῥηθέν ὁσπήτιον τῷ ἐγγόνῳ αὐτῆς, Θεοδώρῳ τῷ Τζηρεκα, διὸ καὶ ἐζήτησεν ἀντικριθῆναι αὐτῇ. διαμηνυθεῖσα δὲ καὶ αὐτῇ, ἐπεὶ ἔπεμψεν ἀνθ' ἑαυτῆς τὸν ῥηθέντα ἐγγόνον αὐτῆς, τὸν Θεόδωρον, εἶπεν, ὡς οὕτως εἰς προῖκα δέδωκεν ἐκείνῳ τὸ ὁσπήτιον, οὕτως ἐπελάβετό ποτε αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος, μέχρις ἂν ἦν ἐλεύθερος, ἢ ἡ νύμφη αὐτῆς μετὰ τὴν ἐκείνου αἰχμαλωσίαν, ἀλλὰ μέχρι τοῦ νῦν κατέμενε ἐν αὐτῷ ἢ ῥηθεῖσα μοναχῇ, ἢ πενθερᾷ αὐτῆς, ἀνεκτίσθη δὲ τὸ ἦμισυ δι' ἐξόδου τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐκείνου ἔτι ὄντος ὑπεξουσίου, πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτὸν γυναῖκα τὴν ῥηθεῖσαν Φιαλίτισσαν, καὶ νῦν

δέδωκεν αὐτῇ δανειακῶς ὁ ῥηθεις Θεόδωρος, ὁ ἔγγονος αὐτῆς, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῆς ὑπέρπυρα ι'. ὅτι μὲν οὖν δέδωκεν εἰς προίκα τῷ Φιαλίτῃ τὸ ὁσπήτιον ἢ μήτηρ αὐτοῦ, ὅτε (διὰ) συμφώνου ἡδυνήθη συστήσαι ἢ γονὴ ἐκείνου οὕτε διὰ μαρτύρων, ὅτι δὲ ἢ μήτηρ ἐκείνου . . . (κατέ)μεινεν ἐν αὐτῷ ὀλίγου δεῖν μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἐκείνη ἐγκρατῆς ἦν τοῦ ῥηθέντος ὁσπητίου, καὶ ἢ ῥηθείσα νόμφη αὐτῆς συνοδικῶς ὁμολόγησε, ὅτι δὲ ἀγορὰ τοῦ πατρὸς ἦν τοῦ Φιαλίτη), ἀλλ' ὄφειλεν ἐκεῖνος τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ τῇ ῥηθείσῃ μοναχῇ τὴν προίκα αὐτῆς, ἥτις πάντως καὶ ἦν τοῦ τιμήματος τοῦ ῥηθέντος ὁσπητίου. διὰ δὲ ταῦτα πάντα διέγνω καὶ ἀπεφάνητο συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν, τοῖς μοναχοῖς εἶναι τὸ ῥηθὲν ὁσπήτιον καὶ ἀδειαν ἔχειν αὐτὴν παραπέμψαι αὐτὸ πρὸς ἐν ἂν βούληται, καὶ ἐπεὶ ἐδανείσατο παρὰ τοῦ ἐγγόνου αὐτῆς, ὡς τοῦτο αὐτῇ δὴ ἢ μοναχῇ ἀνέφερε συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι διὰ τοῦ ὑπομιμνήσκοντος, ἐδέξατο δὲ καὶ αὐτὴν καὶ γηροτροφεῖ καὶ κυβερναῖ εἰς τὴν ἀσθενειαν αὐτ(ῆς), καὶ ἐκουσίως ἀφήσιν αὐτῷ διὰ ταῦτα ἢ μοναχῇ τὸ ῥηθὲν ὁσπήτιον, ὄφειλε ὁ ῥηθεις Θεόδωρος, ὁ ἔγγονος αὐτῆς, ἔχειν αὐτὸ ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος οἴου τῆς μοναχῆς, τοῦ Φιαλίτου ἐλευθερωθέντος τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ παντὸς τοῦ μέρους αὐτοῦ. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀφάθειαν †.

† Ἔῤῥχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ι' †.

DCLXXXV. (6910—1401) 28. decembris. ind. X.

Litterae pecuniae acceptae.

Μηνὶ δεκεβρίῳ, κη', ἰνδ. ι' παρελάβομεν κοινῶς, ἐγὼ τε ἢ μοναχῇ Εὐγενίᾳ ἢ Χρυσολωρίνα, καὶ ἐγὼ, Θεοδώρα ἢ Χρυσολωρίνα, ἀπὸ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης τὰ ἑκατὸν δέκα ὑπέρπυρα, ὅτινα ἐπαφήκεν ἐνταῦθα ὁ αὐθέντης καὶ ἀνὴρ ἐμοῦ, τῆς Χρυσολωρίνας, διὰ ἐλευθερίαν τῶν εἰκονισμάτων, ἃ κείνται εἰς τὸν Μισέ Πεζαντ. χάριν ἐνεχύρου, εὐρίσκονται δὲ νῦν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ. παρελάβομεν δὲ αὐτὰ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ὑπογραφόντων ἐν τῷ παρόντι τιμωτάτων ἀρχόντων, ὅθεν δι' ἀσφάλειαν ἐγένετο παρ' ἡμῶν ἢ παρούσα ἀπόδειξις,

μηνί και ἰνδικτιῶνι τοῖς ἀναγεγραμμένοις, τὰ δὲ τούτου πρωτότοπον εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος †.

† Εἶχε δὲ ὑπογράφας ὁ μέγας χαρτοφύλαξ καὶ ὁ πρωτέκδικος, δι' ἀσφάλειαν δὲ ὑπεγράφη παρ' ἡμῶν †.

† Ὁ ραιφερανδάριος †. † Ὁ ἱερομνήμων †.

DCLXXXVI. 6906 (1396) octobri. ind. VI.

Inventarium thesauri magnae ecclesiae.

† Μηνί ἑκτωβρίῳ ἰνδ. ε' τοῦ ς Ϟ ἕκτου ἔτους ἐνώπιον τῆς ἡμῶν μετριότητος, συνόντων αὐτῇ καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, παρόντων καὶ τῶν τῆς συγκλήτου, τοῦ τε κυροῦ Ἀλεξίου Τζαμπλάκωνος τοῦ Καβαλλαρίου καὶ τοῦ Φιλανθρωπηνοῦ κυροῦ Ἀνδρονίκου καὶ κυροῦ Ἀποκαύχου τοῦ Μελισσηνοῦ, ἐθεωρήθησαν τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ εὐρέθησαν ταῦτα· κρατῆρ ἱάσπισ μετὰ κόσμου ἀργυροδιαχρῦσου, ἔχων λιθάρια υἱελία καὶ μαργαριταρόριζα, ἔχει δ' αὐτὸς κρατῆρ φάκτα κενὰ ἐπτά· οφίτης συντετριμμένος μετὰ βάσεως ἀργυροδιαχρῦσου· κρατῆρ χρυσοῦς μετὰ υἱελίων καὶ μαργαριταρίων, (λείπουσιν) ἐξ αὐτοῦ μαργαριτάρια τέσσαρα· κρατῆρ ἀργυροδιαχρῦσος, ἔχων ἐκτυπώματα ἀγίων οἰνοκοπητῶν . . . ἔχει καὶ μαργαριτάρια ὀλίγα μικρά· κρατῆρ ἀργυροῦς, ἔχων ἐκτυπώματα ἀγίων) . . . ποτήριον καὶ δίσκος οἰνοκοπητῶν μετὰ ἐκτυπωμάτων χρυσοῦν, λείπουσιν ἐξ αὐτοῦ . . . (μαργαριτάρια) μικρά· δίσκος χρυσοῦς μετὰ υἱελίων καὶ μαργάρων μεγάλων δεκατεσσάρων. . . . οἰνοκοπιτῶν καὶ υἱελίων, λείπουσιν υἱελία ἑννέα, καὶ ἀπὸ τῶν μαργαριταρορίζων ὧν ἔχει . . . ἀργυροδιαχρῦσος· ἔτι καὶ ἀργυροῦς ἕτερος καὶ αὐτὸς ἀργυροῦς· ἕτεροι ἀργυροὶ δύο μικροὶ ποτήριον μέγα· ἕτερον ἀργυροροδιαχρῦσον μετὰ ἐκτυπωμάτων χρυσοῦν τεσσάρων· συντετριμμένον ποτήριον ἀργυροῦν· ποτήριον κρυστάλλινον μετὰ κόσμου ἀργυροδιαχρῦσου, ἔχων καὶ (γράμματα εἰς τὸ χεῖλος· ἕτερα ποτήρια ἀργυρᾶ τέσσαρα· κωθώνιον κρυστάλλινον, δ μετεσκευάσθη εἰς κρατῆρα, ἔχων βάσιν ἀργυροδιαχρῦσον· λαβίδες δύο, ἡ μὲν μία ἐλεφάντινος, ἡ δὲ ἑτέρα ἠλέκτρινος ἀστερίσκος χρυσοῦς· ἕτεραι λαβίδες ἀργυραὶ τρεῖς, καὶ μία ἡ τοῦ μύρου καὶ ἄλλη κρῦα μετὰ κόσμου ἀργυροδιαχρῦσου· ἀστερίσκοι ἀργυροὶ τρεῖς· ἡθμός ἀργυροῦς· χερνιβόξεστον

ἀργυροῦν· δίσκος μέγας τοῦ ἀντιδώρου· εὐαγγέλιον τῆς λιτῆς
 μετὰ κόσμου ἀργυροδιαχρῶσου· τακτικόν, ἔχον γραμμάτια ἀργυροδιά-
 χρυσα καὶ σταυροὺς ἀργυροδιαχρῶσους· ἕτερον τακτικόν, ἔχον σταυ-
 ρ(όν) καὶ τέσσαρας βούλας ἀργυροδιαχρῶσους· εὐαγγέλιον, ἔχον γράμ-
 ματα χρυσᾶ καὶ κόσμον ὁμοίως χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν μετὰ ὑελίων
 καὶ μαργάρων καὶ στήλας πολλὰς οἰνοκοπητάς, λείπουνσι μαρ-
 γαριτάρια ἑβδομηκονταοκτώ, φάκτα τρία καὶ ἔργα ἐξ (θη)λίκια
 τέσσαρα· ἕτερον εὐαγγέλιον μετὰ κόσμου ἀργυροδιαχρῶσου καὶ ἐκτυ-
 πωμάτων χρυσῶν καὶ ὑελίων, λείπουνσι . . . ὑελία ὀκτώ καὶ θηλίκιον ἕν-
 ἕτερον εὐαγγέλιον καθημερινόν μετὰ γραμματίων καὶ τὴν σταύρωσιν
 ἔχον (ἀργυ)ροδιάχρυσα, ἃ εὑρίσκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ῥιπίδια
 ἀργυροδιαχρῶσα δεκαεξ· εἰκόνες δύο, ἢ μὲν μία σωτήρος· Χρι-
 στοῦ, ἢ δὲ ἑτέρα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, μετὰ ἐκτυπωμάτων ἀργυρο-
 διαχρῶσων καὶ λιθαρῶν ὑελίων . . . καὶ μαργάρων, ἔχει δὲ ἡ τῆς Θεο-
 τόκου εἰκὼν καὶ ἅγιον κεραμιδίον ἐγκεκοσμημένον, λείπει καὶ ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τὸ λιθάριον, ὅπερ ἦν ἀπ' ἀρχῆς,
 καὶ μαργαριτάρια πολλὰ, καὶ ἀπὸ τῶν μεγάλων τῶν ἐντός ἐν, ὕπι-
 σθε δὲ τῆς δεσποτικῆς εἰκόνας, ἔχει καὶ τὴν εἰκόνα τῆς παναγίας
 ἐγκεκοσμημένην, ἀφ' ἧς λείπουνσι φάκτα ἀκέραια τρία, μαρ-
 γαριτάρια ἀπὸ τῶν ἐντός καὶ ἀσήμιν καὶ μαργαριτάρια ἀπὸ τοῦ
 κεραμιδίου· μανουάλια τῆς εἰσόδου, ζυγαὶ τέσσαρες, ἢ μία ἰασπικ, ἢ
 ἑτέρα κρύα καὶ ἡ ἄλλη ἀργυροδιαχρῶσος, ἔργον βενετικόν, καὶ ἡ
 ἑτέρα ἀργυρᾶ· ἡ ἅγια κἀρα τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Νέου, ἔχουσα
 κόσμον ἀργυροδιαχρῶσον· κανστρίον ἀργυροδιαχρῶσον· ἐλαιοφόριν ἀρ-
 γυροδιαχρῶσον· σταυρὸς, τίμιον καὶ ἅγιον ξύλον, μετὰ μαλάγματος, ἔχων
 καὶ θήκην ἀργυρᾶν· ἕτερος σταυρὸς ἀργυροδιαχρῶσος, ἔχων χρυσᾶ ἐκ-
 τυπώματα καὶ μαργαριταρόριζα πέντε καὶ ὑελία πέντε· ἕτερος σταυρὸς
 ἀργυροδιαχρῶσος μετὰ ἀμειθυσίων τριῶν συντετριμμένος σταυρὸς·
 τίμιον καὶ ἅγιον ξύλον, μετὰ θήκης ἀργυροδιαχρῶσου· ἕτερος σταυρὸς
 μικρὸς μετὰ μετὰ χρυσαφίου· ἕτερος σταυρὸς τῆς προσ-
 κυνήσεως ἀργυροδιαχρῶσος, ἐρ τίμιον καὶ ἅγιον ξύλον ἐγκεκο-
 σμημένον μετὰ χρυσαφίου καὶ δύο φάκτων ἀργυροδια-
 χρῶσου καὶ σκεπάσματος τοιοῦτου, ἔχοντος ὑελία τέσσαρα
 αἵματος, ἔχουσα καὶ μαργαριτάρια ἕν· ἕτεραι ὁμοίαι
 τρεῖς κεναί, αἱ δύο σαρδονόχιον μετὰ κόσμου ἀργυροῦ·

δίσκος γαστρικὸς μικρὸς· θυμιατ(ήριον) . . . ἁγίων, ὅστις εὑρίσκεται ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ· ἕτερος ἀργυροδιάχρυσος . . . τοῦ δεσπότη
 Χριστοῦ· ἡ ἀποκαθήλωσις ἐγκεκοσμημένη· εἰκὼν ἀργυροδιάχρυσος
 χρυσοστόμου· τετραεσαγγέλιον, ἔχον μέσον τὴν σταύρωσιν ὀλομάργα-
 ρα, τὸ μὲν ἐν κόκκινον, τὸ δὲ ἕτερον ὀξύν, ἔχοντα τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς·
 ἀπὸ κόκκινος ὀλομάργαρος· ἕτερος ὀξὺς γεγυμνωμένος ὧν πρότερον
 εἶχε μαργάρων· ἕτερος κνικατός χρυσοκλαδαρικός· καὶ ἕτερος πρασι-
 νοκόκκινος· ἕτερον τραπεζοφορὸν κόκκινον ἐξάμιτον, ὃ εὑρίσκεται . . .
 τῇ α' τραπέζῃ· βηλόθυρον κλαπωτὸν χρυσοκόκκινον ἦτοι χρυσοκλα-
 δαρικόν· ἕτερον διβόλαιον τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐπιτραχήλιον ὀλομάρ-
 γαρον μετὰ σύρματος χρυσοῦ, ἔχον καὶ λιθάρια διάφορα ἰη'. ἕτερον
 ἐπιτραχήλιον μετὰ χρυσοῦ σύρματος ὀλομάργαρον· ἕτερον συρματέιον
 χρυσοῦν· ἕτερον συρματέιον, ἔχον καὶ τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς· ἐπιμά-
 νικα, ζυγὴ μία, μετὰ σύρματος χρυσοῦ, ἔχοντα καὶ τὸν χαιρετισμὸν
 ὀλομάργαρα καὶ λιθάρια δεκατρία· ἐπιγονάτιον χρυσοῦν συρματέιον,
 ἔχον τὴν ἀνάστασιν· σάκος λευκὸς συρματέινος χρυσοῦς, ἔχων πό-
 λους ὀξεῖς καὶ σταυροὺς μετὰ μαργάρων· ἕτερος ὁμοῖος λευκὸς συρ-
 ματέινος ἄνευ μαργαριταρίων· ἕτερος μέλας συρματέινος· ἕτερος λευ-
 κὸς κλαπωτὸς, ἔχων εἰκόνας δύο, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς θεοτόκου, μετὰ
 μαργαριταρίων καὶ λιθαρίων ἡερανέων τριῶν· σάκος κλαπωτὸς ὀξὺς·
 ἕτερος καὶ αὐτὸς ὀξὺς κλαπωτὸς, ἔχων κισσόφυλλα ἀργυροδιάχρυσα
 τριάκοντα καὶ φάκτα μετὰ ὑελίων δώδεκα καὶ ἁγίων εἰκόνας ἕξ μετὰ
 φεγκίων καὶ μαργάρων· φενόλιον ὀξύν κλαπωτὸν τοῦ ἁγιασμοῦ· σά-
 κος ἡερανέος μετὰ μαργαριταρίων· στιχάρια τρία μεταξωτά·
 ἕτερον στιχάριον ὀξύν· ἐπιμάνικα χρυσοκλαδαρικά μετὰ μαργά-
 ρων καὶ λιθαρίων ἕξ· ἕτερα χρυσοκλαδαρικά καθημερινά· ἐπιγονάτιον
 κλαπωτὸν ὠμοφόριον μετὰ μαργαριταρίων καὶ λιθαρίων δεκαῆξ· καὶ
 ἕτερα δύο χρυσοκλαδαρικά παλαιά· ἕτερον ὀξύν, ἔχον σταυροὺς χρυ-
 σοκλαδαρικούς· μανδύλια ὀλοκέντητα τρία· καὶ ἕτερον κεντητὸν μετὰ
 μαργαριταρίων· κοντάκια πέντε· σταυρὸς ἀργυροδιάχρυσος μέγας τῆς
 λιτῆς, ἔχων ἐκτυπώματα ἁγίων πέντε, εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ·
 ἁγίαι θύραι ἐγκεκοσμημέναι, λείπει τῆς μιάς τὸ κάτω περιφέρην·
 ποτηροκαλύμματα δώδεκα, ἀφ' ὧν τὰ μὲν δύο χρυσοκόκκινα μετὰ μαρ-
 γάρων, τὰ δὲ δύο κλαπωτά κόκκινα ἄνευ μαργαριταρίων, τὸ ἕτερον
 κλαπωτὸν μετὰ μαργάρων ὀλίγων, ἕτερον ὀξύν καὶ ἕτερον ἄσπρον, τρία

χρυσοκλαδαρικά και δύο χρυσοκόκκινα και έτερα τρία ξενόχρεα, άλλα
 παρά τὰ δώδεκα, ὁμοῦ δεκαπέντε· ποδέαι δύο βλατίν ἀνασίν·
 δεκανίκια πατριαρχικά τέσσαρα και κρυστάλλινοι ἕξ· χρυ-
 σόβουλα τρία· σιαγὼν τοῦ μεγάλου Παύλου, ἐγκεκκοσμημένη μετὰ θήκης
 ἐλε(φαντίου) ἁγίας κάρας τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου μετὰ περιφε-
 ρίου ἀργυροδιαχρύσου· ἕτερον ἅγιον λείφανον διάχρυσον·
 ἕτερον ἅγιον λείφανον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μετὰ θήκης μολιβ(δίνου)
 Σουλβέστρου· και ἕτερος ποδὸς ἁγίου ἑτέρου· πώγων τοῦ ἁγίου Προκο-
 πίου, ὁ ἦμισυς τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ· λείφανον τοῦ ἁγίου Θεοδώ-
 ρου τοῦ Στρατηλάτου μετὰ κόσμου μετὰ κόσμου ὀλίγου·
 λείφανον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ τοῦ μάρ-
 τυρος Κλήμεντος, και ἕτερα ἅγια λείφανα διαφόρων ἁγίων· ἅγιον
 γετραμμένον σταυροειδῶς· τὸ συνοδικόν· ἀσήμια κομάτια ἀπὸ τῶν ἱε-
 ρῶν καλύμματα ὀλίγα· και θηλίκια τέσσαρα· ἐπιτραχήλιον ὀλομάρ-
 γαρον εἰς βλατίν ὀξόν, ὅπερ ἀφιέρωσεν ὁ ἀγιώτατος και ἀοίδιμος πα-
 τριάρχης κὺρ Νεῖλος· κρατήρ Ἰασις, ὃν ἀφιέρωσεν ἡ ἁγία δέσποινα,
 ἡ κορὰ Ἰπομονή· ζώνη μετὰ κόμπων μαργαριτάρεινων· σάκος χρυσο-
 γέρανος στήλας ἁγίων τέσσαρας μετὰ μαργάρων. ἅπερ
 ἀφιέρωσεν ὁ αὐτὸς ἀγιώτατος κὺρ Νεῖλος. ἐπὶ δὲ τῶν τοῦ
 κὺρ Ἀντωνίου προσετέθησαν ταῦτα· ὠμοφόριον χρυσοκλαδαρικόν, ὅπερ
 ἐστάλη ἀπὸ τῆς ῤω ἀστερισκοὶ ἀργυροὶ τρεῖς μικροί· πο-
 δέα παλαιὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος. ἐ(νώπιον)
 τῆς ἡμῶν μετριότητος προσετέθησαν ταῦτα· ἐπιτραχήλιον ῤωσικόν
 ὀλομάργαρον μετὰ ἐρίων ἀργυροδιαχρύσων και ὕελλων και φάκτων
 ὀλόγομον· ἁγία λαβίς κρύα μετὰ δέματος ἀργυροδιαχρύσου, ἣτις και
 ἀνωθεν ἐγράφη ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἁγίων λαβίδων· ἱμάτιον χαμουχᾶς
 δίχρους κιτρινοκόκκινος· φαλτικόν· ποτηροκαλύμματα ἑπτὰ. και ἡ μὲν
 ἀναθεώρησις τούτων ἐγένετο ἐν τῷ ἀνωθεν ῤηθέντι καιρῷ, ὅτε και
 τὸ εὐρισκόμενον μαργαριτάριν καμπανισθὲν εὐρέθη ὃν ἐξάγια ἑκατὸν
 εἰκοσιέν, τὸ δὲ παρὸν κατάστιχον μετεγρᾶφη νῦν ἀπὸ τοῦ πρώτου
 διὰ τὸ εἰσαχθῆναι ἐν αὐτῷ και τὴν γενοῦσαν προσθήκην· ἐπὶ τῶν
 ἡμερῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὅπερ ἐσημειώθη και τῇ ταύτης χειρὶ
 ἀσφαλείας ἔνεκα. ἔτι προσετέθησαν και δύο ἕτερα ποτηροκαλύμματα
 μεγάλα χρυσά, βλατίν ὀξόν βασιλικόν, ἅπερ ὁ μέγας σακελλάριος ὁ
 μακαρίτης ἐκεῖνος ὁ Βαλσαμών ἀφιέρωσε, και σταυρὸς μικρὸς, ἢ χρῶ-

μεθα ἐν τοῖς ἀγιασμοῖς τῶν λιτανιῶν, γεγωνῶς μὲν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τηρούμενος δὲ ἐν θήκῃ ἀργυρᾷ προὑπαρχούσῃ, ἐν ᾗ ἦν ποτὲ ἕτερος τίμιος σταυρὸς μικρὸς, ὃς ἐκαρφώθη ἐν τῷ τιμίῳ μεγάλῳ σταυρῷ. ἔτι προστέθησαν καὶ ἕτεραι δύο ποδέαι, ἡ μία χρυσία συρματέινος, ἡ δὲ βασιλικὴν, ἡ δὲ ἄλλη χαμουχᾶς δίχρους μετὰ περιφερίῳ πρασίνου χαμουχᾶ, καὶ ποτηροκαλύμματα δύο, καὶ αὐτὰ ἡξὺν βασιλικὸν συρματέينوγ μετὰ περιφερίων χαμουχενίων †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. ε' †.

DCLXXXVII. (6910—1402) ianuario. ind. X.

Promissio presbyteri Ioannis Philareti.

† Ἐγὼ πρεσβύτερος Ἰωάννης ὑπόσχομαι εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν Θεοπάτην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὡς ἐπεὶ (ἀπ' αὐτοῦ) εὐηργετήθην καὶ συνεπάθησέν μου εἰς τὴν ἱερωσύνην μου, ἵνα οὐ μὴ εὐρεθῶ πλέον ἐντὸς τῆς μονῆς τῆς κυρᾶς Μάρθας, ἀλλ' ἀπ. μόνον καὶ λαμβάνω τὴν λειτουργίαν μου ἔξω τῆς μονῆς· εἰ δὲ εὐρεθῶ συναναστρεφόμενος ἐντὸς τῆς μονῆς, ἵνα ἐκπίπτω . . . τῆς ἱερωσύνης μου. μὴνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. ε'. καὶ δι' ἀσφάλειαν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Φιλάρετος στέργων ὑπέγραψα †.

DCLXXXVIII. Sine anno.

Synodus metropolitani Tornobi monet, ut debitum solvat.

† Πανιερώτατε μητροπολίτα Τορνόβου καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ροιζαίου καὶ τὰ λοιπὰ, ἀνεστὰς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας συνόδου τῶν ἐνταῦθα συνεληλυθότων ἀρχιερέων ἐπὶ καταστάσει τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, χρηματικὴν ἐγγλησιν κελίνηκε κατὰ τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου, εἰπὼν, ὅτι πρὸ χρόνων, δεηθεὶς χρημάτων καὶ τῶν δανειστῶν ἀπαιτησάντων ἀναδέξασθαι τινα τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, ἀξιῶσει τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου ὑπέβαλεν οὗτος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοιοῦτον χρέος, νομίζων, ὅτι μέλλεις φροντίσειν ὑπὲρ τούτου, καθὼς αὐτῷ ἐπηγγείλω καὶ ἔταξας, καὶ οὗτος ἔσται ἐλεύθερος ἀπὸ τῆς ἐνοχῆς τοῦ τοιοῦτου· οὖν τῆς διωρίας τοῦ συμπεφω-

νημένου χρόνου παρωχητικίας και τῆς αἰγιότητος μηδὲως φροντισάσης περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ χρέους σου, οἱ σοὶ δανεισταί, βιασάμενοι τοῦτον κοσμικῇ κρίσει, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ σὸν χρ(έος) ἄπερ οὗτος μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, ἀλλὰ δανεισάμενος ἀλλαχόθεν κατέβαλε καὶ τόκους ἕως ἄρτι ἀσπρ οὖν τῷ κεφαλαίῳ, καὶ εἰς βεβαίωσιν ὧν εἴρηκε, παρήγαγε καὶ μάρτυρας, οἳ γε δὴ καὶ μεμαρτυρήκασι, βάρος πρότερον δεξάμενοι ἐκκλησιαστικόν, ὡς οἶδασιν ἀκριβῶς, ὅτι διὰ τὸ χρέος ἀπέδωκεν, καὶ ἐπὶ τούτοις ἤξιωσε καὶ παρεκάλεσε τὴν δηλωθεῖσαν ἱερὰν τῶν ἀρχιερέων σύνοδον, ἵνα γένηται λόγος παρ' αὐτῶν πρὸς τὴν σὴν ἀγιότητα περὶ τούτου, οἳ δεξάμενοι τὴν παράκλησιν αὐτοῦ ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν, ὤρισαν πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὀρισμῶ ἐπιτροπεύοντας καὶ ἀποδοχῇ τοῦ κρατοῦντος τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἵνα γράψωμεν περὶ τούτου τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ σου, ἧ δὴ καὶ ποιοῦμεν καὶ γράφομεν καὶ δηλοποιούμεν σοι, ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἁγίας συνόδου καὶ διακρίσις αὕτη ἐστίν, ἵνα ποιήσης δηλονότι δυοῖν θάτερον, ἢ αὐτὸς σὺ ἔλθῃς ἐνταῦθα καὶ ἀντικριθῆς αὐτῷ περὶ τούτου, ἢ ἵνα στείλῃς ἀντί σου, ὅντινα δὴ καὶ αἰρῆ, ἔχοντα μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ ἄσπρα . . . , ἄπερ ἀπέδειξεν ὁ ἱερώτατος ἐμμαρτύρως ὅτι ὀφείλεις αὐτῷ, καὶ εἰ μὲν φανσίη, ὅτι τοσοῦτόν ἐστι τὸ χρέος σου, ὅσον δὴ καὶ ἀπέδειξεν, ἵνα δώσῃ αὐτῷ τοῦτο ὁ ἔλευσόμενός σου ἐπίτροπος· εἰ δὲ εὐρεθῆι ἕλαττον, ἵνα τοῦτο μόνον, καὶ οὐ πλέον ἀποδώσῃ. καὶ εἰ μὲν οὕτω ποιήσεις, ὡς ἡ ἁγία σύνοδος διέκρινεν, εὖ ἂν ἔχοι, εἰ δὲ μὴ γε, μετὰ διακρίσεως αὐτῶν ἀπελεύσεται εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν, καὶ λήφεται ἐκεῖθεν δύναμιν ἐπὶ τῷ ἀπαιτῆσαι καὶ λαβεῖν ἀπὸ σου τὸ χρέος, ὃ ὀφείλεις αὐτῷ, καὶ προσεπιτούτοις λήψῃ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τῆς παρακοῆς καὶ τῆς καταφρονήσεως παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο γένηται, ποιήσον, ὡς αὕτη ἐνθέσμως καὶ νομίμως διέκρινεν †.

DCLXXXIX. Sine anno.

Clerici quidam metropolaos Mediae in eius vocantur.

† Οἱ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει τῆς Μηδείας εὕρισκόμενοι ἐντιμώτατοι κληρικοὶ· ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης ὁμῶν ἀναστάς ἐγκλήσιν κεκίνηκε κατὰ τῶν συγκληρικῶν ὁμῶν, τοῦ τε σακεροφύλακος καὶ τοῦ χάρτοφύλακος καὶ τοῦ σακελλαρίου, ὅτι ἀδίκως πάντη καὶ παρα-

λόγως εὔρεν ἐξ αὐτῶν αἰτίας, πειρασμούς πολλούς, ζημίας τε καὶ ἀτιμίας, διὸ καὶ ἐζήτησε καὶ παρεκάλεσε τὴν δηλωθεῖσαν τῶν ἀρχιερέων σύνοδον, ἵνα γένηται λόγος παρ' αὐτῶν πρὸς τοὺς δηλωθέντας συγκληρικούς, ὅπως [ἔλθωσιν ἐνταῦθα καὶ ἀντικριθῶσιν αὐτῷ, μετ' αὐτῶν ἵνα ἔλθωσι καὶ ἕτεροι δύο τῶν συγκληρικῶν ὁμῶν, ὃ τε οἰκονόμος καὶ ὁ σακελλάριος, ὅπως ἐρωτηθῶσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, οἳ γε δὴ δεξάμενοι τὴν παράκλησιν αὐτοῦ ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν, ὄρισαν πρ. . . . τοὺς ὄρισμῶν καὶ ἀποδοχῆ τοῦ κρατοῦντος ἐπιτρόπου ἵνα γράψῃ πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἀναγκάσητε τοὺς εἰρημένους συγκληρικούς ὁμῶν, ἵνα ἔλθωσιν ἐνταῦθα τὸ μακρότερον εἰς ἡμέρας ιε', ἀφ' οὗτου δέξονται παρ' ὑμῶν τὸν ὄρισμὸν τῆς ἁγίας συνόδου, τοσαύτην γὰρ διωρίαν καιροῦ διέκρινεν ἡ ἁγία σύνοδος ἵνα ἔχωσιν, ὃ δὴ καὶ γράφομεν ὑμῖν καὶ δηλοποιούμεν, καὶ ποιήσατε κατὰ τὴν διάκρισιν αὐτῆς. καὶ εἰ μὲν πεισθῶσι καὶ ἔλθωσιν, ἤδη καλόν, ἔσται γὰρ εἰς ὠφέλειαν αὐτῶν· εἰ δὲ ἀπειθήσουσι καὶ καταφρανήσουσιν, ἵνα ᾧσιν ἀργοὶ πάσης ἱεροπραξίας, ἕως οὗ ἐλεύσονται ἐνταῦθα καὶ ἀντικριθῶσι τῷ μητροπολίτῃ ἐφ' οἷς παρ' αὐτοῦ ἐνεκλήθησαν. γενέσθω οὖν ἀπαραιτήτως, καθὼς ἡ ἁγία σύνοδος διέκρινεν· ἐρχόμενοι δὲ φερέτωσαν ἀπαραιτήτως καὶ ἃ κρατοῦσιν ὡς ἐνέχυρον ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ βιβυ ἤγουν τὸ τε ὠμόφορον αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπιμάνικα διεκρίθη καὶ τοῦτο συνοδικῶς, ἵνα ἦσωσιν, καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης· ἐλθέτωσαν δὲ σὺν αὐτοῖς ἀπαραιτήτως καὶ οἱ δηλωθέντες ἕτεροι δύο συγκληρικοί †.

DOXC. Sine anno.

Patriarchae litterae datae ad clericos eparchiae Muntaneorum.

I. † Ἐντιμότεστοι κληρικοὶ τῶν Μουντανσιῶν καὶ ἐξῆς· πρὸ πολλῶν καὶ ἀμνημονεύτων τῶν χρόνων ἦν αὐτὴ ἡ ἐξουσία ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ διοίκησιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μητροπολίτης ἐν αὐτῇ οὐκ ἦν, ἐδίδοτο οὖν αὐτῇ καὶ πρὸς οὗς διέκρινεν ὁ κατὰ καιροὺς πατριάρχης, καθ' ὃν δὴ τρόπον δέδωκεν ταύτην πρὸ καιροῦ ὁ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Παφάηλ, πρὸς οὗ πρῶην ἰερώτατον μητροπολίτην ὀλίγου δὲ καιροῦ παρελθόντος, μήτε τὴν παλαιὰν τάξιν τηρήσας, μήτε τὰ αὐτοῦ γράμματα καὶ ὑπογραφὰς αἰδεσθεῖς, κεχειροτόνηκε μητροπολίτην αὐτόθι τὸν πρῶην Μουν-

ταναίων πρωτέκδικον, διὸ δὴ λυπηθεὶς ὁ πρῶν ἱερώτατος μητροπο-
 λίτης Ἀδριανουπόλεως ἦλθε νῦν ἐνταῦθα, ἐλπίζων εὐρεῖν τὸν Ῥαφαὴλ
 ἐν τῷ πατριαρχείῳ καὶ τὸ δικάϊωμα αὐτοῦ προβαλέσθαι καὶ πράξει
 καὶ αὐτὸς, ὡς δυνηθεῖν· ἐπεὶ δ' ἐκείνος μὲν, νεύσει, θεοῦ, τοῦ πα-
 τριαρχείου ἐξῆλθεν, ὁ δὲ γεροντῶς μητροπολίτης ὑμῶν ἐλθὼν ἐνταῦθα
 πάλιν ἀπῆλθεν, ἔτι μάλιστα λυπηθεὶς ὁ πρῶν ἱερώτατος
 Ἀδριανουπόλεως ἠβουλήθη ταύτην τὴν ἐξαρχίαν λαβεῖν καὶ ἐτέρῳ
 τινὶ τρόπῳ, ἐπεὶ δὲ τοῦτο εἰς τε βάρος μέγα ἴδομεν εἶναι τοῦ αὐτόθι
 τόπου καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας σύγχυσις, ἐνεποδίσσαμεν αὐτὸν
 τοῦ προκειμένου, οὕτω τὸ πρᾶγμα οἰκονομήσαντες μετὰ τῶν καθευ-
 ρεθέντων ἐνταῦθα ἱερωτάτων μητροπολιτῶν· λέγομεν οὖν, ἐπεὶ οὕτω
 τελεία σύνοδος συνεκροτήθη, οὐδὲ πρὸ ἀρχῆς ἐγκατέστη, μέχρι οὗτου
 ταῦτα γένηται, ἵνα αὕτη ἡ ἐξαρχία μετὰ πάσης τῆς ἐνορίας αὐτῆς
 συνάγονται καὶ ἐπιτροπεύονται παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου οἰκονόμου, εἰδή-
 σει καὶ ὑμῶν πάντων τῶν κληρικῶν, τοῦτο γὰρ ἴδομεν ἀτάραχον καὶ
 ἀνεπίφωνον. καὶ ὅτε πατριάρχης γένηται καὶ σύνοδος τελεία συκρο-
 τηθῆ, τὸ φανησόμενον δίκαιον καὶ συμφέρον γενήσεται. καὶ ὁ θεὸς
 τῆς εἰρήνης μεθ' ὑμῶν †.

II. † Οἱ ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἐξαρχίᾳ τῶν Μουντανείων καὶ τῶν
 λοιπῶν πατριαρχικῶν καστέλλων εὐρισκόμενοι ἐντιμότατοι κληρικοὶ,
 κατὰ πνεῦμα υἱοὶ τῆς ὑμῶν (μετριότητος)· ἐπεὶ εὐδόκησεν ὁ πανάγα-
 θος κύριος κρίμασιν οἷς οἶδεν αὐτὸς, καὶ ἀνεδεξάμεθα τὴν προστα-
 σίαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, δίκαιον ἐκρίναμεν . . . παρὰ τοῦ σκο-
 θυγενοῦς ἐκείνου καὶ βαρβάρου Ῥαφαὴλ διορθώσασθαι . . .
 συνοδικῶς συνδιασκεψάμενοι τοίνυν μετὰ τῶν καθευρε(θέντων)
 ἀναπληροῦντων ἀρχιερέων, ἐπεὶ ἡ καθ' ἡμᾶς αὕτη πατριαρχικὴ ἐξαρ-
 χία οὐδέποτε ἔσχεν ἐξ ἀμνημονεύτων τῶν χρόνων μητροπολίτην, οὐδὲ
 γὰρ ὠνομάσθη ποτὲ μητρόπολις, ὡς πάντες ἀκριβῶς ἐπίστανται, δια-
 κρίνει καὶ ἀποφαίνεται, ἵνα πάλιν ὑπάρχη αὕτη ἡ καθ' ἡμᾶς πα-
 τριαρχικὴ ἐξαρχία εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν αὐτῆς τε καὶ συνηθείαν,
 καὶ τελῆ ὑπὸ τὴν ἐξαρχίαν τοῦ κατὰ καιροῦ πατριάρχου, διὸ δὴ καὶ
 δέδωκεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἱερώτατον πρῶν μητροπολίτην ἀδ
 ἵνα ἔχη αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐφ' ὅριον πάσης αὐτοῦ τῆς ζωῆς κατὰ

τὸν τρόπον καὶ τὴν συμφωνίαν, μεθ' ἧς ἔλαβε ταύτην παρὰ τοῦ Ῥαφαήλ, καθὼς τὸ τοῦτου συνοδικὸν πρὸς αὐτὸν γράμμα διαλαμβάνει, καὶ νέμῃται καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς ἄπαν εἰσόδημα καρπῶται, πράττει δὲ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πάντα ὡς ἀρχιερεὺς καὶ ἱερουργῆ ἐν αὐτῇ ἀκωλύτως ἄνευ μόνης τῆς τοῦ ἱεροῦ (συνδρόνου ἐγκαθιδρύσεως), ἐρχόμενον τοίνυν αὐτόθι πρὸς ὑμᾶς, ὅτε τοῦτου δεήσῃ, ὑποδεξάσθω αὐτὸν μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας καὶ τιμῆς, καὶ στέργετε καὶ τιμᾶτε καὶ ἀγαπᾶτε αὐτὸν καὶ ὡς ἀρχιερεῖα γέροντα καὶ τίμιον καὶ πνευματικὸν ὑμῶν διδάσκαλον καὶ μάλιστα ὡς ἑξαρχον τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀπονέμετε δὲ αὐτῷ συγγνωμόνως καὶ εἰρηνικῶς καὶ κατὰ τὰ συνήθη· εἰ γάρ τις ὑμῶν φωραθείη μὴ πειθόμενος αὐτῷ καὶ ὑποτασσόμενος, ἀλλ' ἀντιλέγων αὐτῷ καθ' ἓν τι καὶ ἐναντιούμενος, ὁ τοιοῦτος κἄν ἵποιος ἄρα καὶ εἴη ὡς ἀλαζῶν

Finis deest.

DCXCI. 7029 (1521) 6. ianuarii. ind. IX.

Testimonium in causa matrimoniali.

† Ἐν ἔτει ς κ θ', μηνί Ι(αννουαρ(η) Ἰνδ. θ' †.

† Τῇ ς' αὐτοῦ ἡτοι τῶν ἀγίων θεοφανίων ἐδόθη εἰς τὸν ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν κῆρ Ἰωάσαφ τὸν ψάλλοντα τὴν παναγίαν μῦσ κλησίον τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ στεφανῶσαι τὸν ἐξ Ἰωαννίνων Ἰωάννην τοῦ Νικηφόρου τὸν κανταροποιὸν μετὰ Μαρίας τῆς οὐσης δουλευτρίας κῆρ Ἰωάννου τοῦ Μαμονᾶ, ἣν ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἤγαγεν αὐτῆς μὲν, ὡς ἐμαρτύρησεν κῆρ Μιχαὴλ πρωτότηρως ὁ εἰς τὸ Μουγούλιον καὶ Ἰωάννης Μοραΐτης, ὃς ὑπῆρχε μετὰ τοῦ προαποθανόντος Ματθαίου Μαμονᾶ, πῶς ἔρχεται εἰς γάμον πρῶτον, τοῦ δὲ ἀνδρός εἰς δεύτερον, ὡς περὶ αὐτοῦ μετὰ ἀσφαλείας ἐμαρτύρησαν οἱ ἀπ' ἐκείσε ἐνταῦθα εὐρισκόμενοι Γεώργιος Κεραμᾶς ὁ χαλκεὺς, ὃς εὐρίσκεται εἰς τὴν πόλιν τῆς πρὸς Ἀδριανούπολιν, καὶ Γεώργιος Φρανκόπουλος Φραγκοπούλου καὶ μοίχος Λουκάς Ἰσκουράδες καὶ Γεώργιος Σακακτζῆς καὶ Νικόλαος ὁμότεχνος αὐτοῦ ὁ Μελενικιώτης, πῶς τὴν ἣν στεφανῶθη πρώτην γυναῖκα εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἤγαγεν ἐνταῦθα καὶ ἀπέθανεν †.

Finis tomī posterioris.